

นิมิตอัศจรรย์

ตามปกติคนเราเวลานอนหลับ จะเกิดนิมิตหรือฝัน อันเป็นการบอกกลางบอกเหตุหรือคำมูลซึ่งเกี่ยวกับตนเองหรือญาติพวกพ้อง ได้ยินเขาพูดกันว่ากรรมนิมิต จิตอาวรณ์ เทพสังหรณ์ ธาตุกำเริบ เรียกว่า อาการฝัน สำหรับเรื่องของคุณไพศาล แสนไชย คงจะไม่ใช่เรื่องฝัน การฝันคงจะไม่ซ้ำเรื่องเดียวกันบ่อยๆ นี่ถือว่าเป็นปรากฏการณ์ที่ยากต่อคนทั่วไปจะมีได้ และยังไม่เคยได้ยินคนไหนพูดถึงเรื่องนี้ แต่ฝันมีกันได้ทุกคน การที่คุณไพศาลไปประสบมาในปรภพ แล้วนำมาเล่าเรื่องเกี่ยวกับบุคคลในปัจุบันว่าอดีตเป็นอย่างไร ใครเกี่ยวข้อง กับใคร ต้องแก้ไขอย่างไร เมื่อทำตามทีบอกแล้วได้ผลสมจริง คุณไพศาลไม่ได้เรียกร้องค่าตอบแทนแต่อย่างใด พวกหมอสะเดาะเคราะห์ก็ยังเรียกค่าตอบแทน แต่เรื่องที่คุณไพศาลบอกไม่ใช่เรื่องเคราะห์ หากแต่เป็นเรื่องกรรมในอดีตที่บุคคลนั้น ทำเองส่งผลมาในปัจุบัน บอกแล้วคนเชื่อก็มิ ไม่เชื่อก็มิ ที่สุดแล้วต้องเชื่อ บางครั้งบอกว่าถ้าทำไม่สำเร็จให้ไปหาอาจารย์ขุนห์ วัดวังตะกู ช่วยเหลือ จะสำเร็จ และก็เคยทำเช่นนั้นมาแล้ว อาตมาเองก็คิดว่าแปลกดี อยู่กันคนละจังหวัดไม่เคยพบเห็นกัน ไม่เคยได้ยินชื่อกันด้วยซ้ำไป ทำไมบอกชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ได้อย่างถูกต้องชัดเจนตามธรรมดาใครไปถามแบบหมอดู คุณไพศาลจะบอกไม่ได้ และก็ไม่ได้เรียนทางทำนายทายทักอะไร คราวใดไปได้นิมิตมา จึงบอกได้เป็นคราวๆ ไป บางเรื่องได้นิมิตมาแล้วยังบอกไม่ได้ต้องรอให้ถึงกำหนด นี่ก็น่าอัศจรรย์ บางเรื่องบอกได้เลย เพราะเป็นผู้เกี่ยวข้องกันในชาติอดีตและปัจุบัน เรื่องต่างๆ ในตอนแรกๆ ไม่ได้เผยแพร่ ต่อเมื่อมีผู้สนใจมากขึ้นจึงพิมพ์เผยแพร่ให้อ่านกันทั่วถึง จะเชื่อหรือไม่อย่างน้อยก็ทำให้คนเราคิดถึงเรื่องกรรมเวร จะเป็นเหตุให้คนเราทำแต่กรรมดีมากขึ้น จะเป็นประโยชน์ แก่สังคมต่อไป

พระธรรมเสนาบดี (ขุนห์ กิตติวณโณ)

ที่ปรึกษา เจ้าคณะจังหวัดนครปฐม

วัดวังตะกู อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

นิมิตกถา

คำว่า “นิมิต” แปลว่า **เครื่องหมาย** หรือลางเป็นเครื่องบอกเหตุต่างๆ ตามหลักพระอภิธรรมกล่าวถึงอารมณ์ของผู้ที่จะไปเกิดในภพต่อไป จะมีนิมิตบอกเหตุไว้ ๓ ประการ คือ **กรรม กรรมนิมิต** และ **คตินิมิต** คนที่จะไปเกิดในภพต่อไปจะมีนิมิตบอกเหตุ การกระทำที่ตนกำลังทำอยู่แล้วก็ยึดอารมณ์นั้นไปเกิดในภพต่อไป บางคนจะเห็นอุปกรณ์เครื่องกระทำที่ตนใช้ทำความดี ความชั่ว เช่น เห็นจิวรที่ตนเคยถวายพระ เป็นต้น เรียกว่า **กรรมนิมิต** บางคนจะเห็นสถานที่จะไปเกิด เช่น เห็นวิมาน ก็จะไปเกิดเป็นเทวดา เรียกว่า **คตินิมิต**

แต่คำว่า **นิมิตพิศวง** ที่เกิดขึ้นแก่ **นายไพศาล แสนไชย** นี้ เป็นอีกแบบหนึ่ง ไม่ใช่ชนิดทั้ง ๓ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่มีลักษณะเหมือนกับบุคคลที่อยู่ภาวะฝัน เหตุของการฝันก็มีเหตุบอกไว้ ๔ อย่าง คือ **ธาตุวิปริต จิตอาวรณ์ เทพสังหรณ์ และ กรรมบันดาล**

อาการของธาตุวิปริต เช่น กินอาหารมากหรือน้อยเกินไป สุขภาพไม่แข็งแรง เจ็บป่วย ก็สามารถเป็นเหตุให้ฝันได้ เมื่อยามหลับ ลักษณะของจิตอาวรณ์ ก็คือ ในภาวะที่มีจิตใจจดจ่ออยู่กับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว ก็สามารถเก็บเอามาฝันได้ เหตุแห่งเทพสังหรณ์ ก็คือ เทวดามาตลใจให้ทราบถึงสิ่งต่างๆ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ในเวลาฝัน ส่วนกรรมบันดาล ก็คือ การกระทำที่ทำไว้ ไม่ว่าดีหรือชั่ว ก็เป็นเหตุให้ฝันได้เช่นเดียวกัน

นิมิตพิศวง ที่เคยเกิดขึ้นแก่ **คุณไพศาล แสนไชย** เป็นลักษณะ “**เทพสังหรณ์**” คือ เทวดามาตลใจ สร้างนิมิตให้ปรากฏแก่คุณไพศาล ได้ทราบถึงเรื่องราวของบุคคลต่างๆ ที่เกิดขึ้นในอดีตชาติ ซึ่งได้สร้างกรรมมาแตกต่างกัน ทำดีบ้าง ทำชั่วบ้าง ปะปนกันไป กรรมที่ทำนั้นก็ส่งผลให้ไปวนเวียนอยู่ในวัฏสงสาร เวียนว่ายตายเกิดไปตามภพต่างๆ ภูมิอันเป็นที่อยู่ของสัตว์ทุกจำพวก มีทั้งหมด ๓๑ ภูมิ ได้แก่ **อบายภูมิ ๔ มนุษย์ภูมิ ๑ สวรรค์ ๖ พรหม ๒๐** ตามคัมภีร์มัลลยสูตร ผู้ที่มีบุญวาสนา สามารถท่องเที่ยวไปตามภูมิต่างๆ ได้ ถ้าพบสัตว์ในอบายภูมิ ก็จะฝากมาให้บอกญาติๆ ได้ทำบุญอุทิศไปให้ ถ้าท่องเที่ยวไปในแดนสวรรค์

พบเทวดานางฟ้า ก็จะบอกให้ทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนาไว้ จะได้มาเกิดในภพภูมิที่ดีมีความสุขตลอดกาล

คุณไพศาล แสนไชย เป็นผู้มีบุพเพกตบุญญา คือ ได้ทำบุญไว้ในปางก่อน ได้รับบริจาคทาน รักษาศีล ได้เจริญภาวนามา เมื่อได้สร้างบุญอย่างนี้ไว้ในอดีตอย่างต่อเนื่องและอธิษฐานจิตขอให้รู้ธรรม เห็นธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หรืออาจจะขอให้รู้ความเป็นไปของผู้ที่ยังเวียนว่ายตายเกิดก็เป็นได้ด้วยบุญบารมีที่เป็นบุพเพกตบุญญา และอดีตสัมมาปณิธิ ผสมผสานรวมกัน เป็นเหตุให้เกิดเป็น **“นิมิตพิศวง”** ตามที่ปรากฏและเป็นไปนี้

คุณไพศาล แสนไชย เป็นบุคคลที่ช่วยเหลือสังคม ผู้ใดมีความทุกข์ มีความเดือดร้อน คุณไพศาล พอที่จะอาศัยบุญในอดีตบอกให้ผู้ที่มีความเชื่อเกี่ยวกับนิมิตพิศวง ได้ปฏิบัติตามหรือแก้ไขในสิ่งที่ทำไปแล้วทุกฝ่ายสบายใจ **คนเราเกิดมาธรรมชาติดมอบสติปัญญามาคล้ายๆ กัน สติปัญญาบอกด้วยศรัทธา รวมกันเป็นเครื่องพินิจพิเคราะห์ อย่าปฏิเสธสิ่งที่ตนยังเข้าใจไม่ถึง แต่อย่าพึ่งเชื่อในสิ่งที่ยังมองไม่เห็น**

ดังนั้น เรื่องราวของ **คุณไพศาล แสนไชย** ที่มีนิมิตเกี่ยวกับบุคคลต่างๆ หรือเหตุการณ์ในลักษณะต่างๆ ในอดีตจึงเป็นเรื่องที่ช่วยสงเคราะห์ และช่วยประสานให้บุคคลที่เป็นคู่เวรกัน ให้เลิกแล้วต่อกัน อโหสิกรรมในการกระทำที่เคยล่วงเกิน นับว่าเป็นบุญกุศลอย่างยิ่ง และถือว่าเป็นการชักชวนให้บุคคลต่างๆ ได้รับบริจาคทาน รักษาศีล เจริญภาวนา อีกทางหนึ่ง นับว่าเป็นเรื่องที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง ผลลัพธ์ก็คือ **“บริจาคทาน ร่ำรวย รักษาศีล รูปสวย เจริญภาวนา ฉลาดรุ่งเรือง”**

มา ภาวิ

พระพรหมเวที

เจ้าอาวาสวัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหาร

อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

คำปรารภของนายไพศาล แสน์ไชย (เจ้าของนิมิต) และคณะผู้จัดพิมพ์

“พระพุทธรบาท” เป็นรอยพระพุทธรบาทที่แสดงถึงศิลปวัฒนธรรมของคนสมัยโบราณได้ค้นพบและบูรณะดูแลไว้มายาวนาน เป็นรอยพระพุทธรบาทที่สำคัญที่พุทธศาสนิกชนควรหาเวลาไปกราบไหว้สักการะ มีตำนานกล่าวถึงประวัติที่มาของพระพุทธรบาทแห่งนี้ ซึ่งบางท่านอาจได้เคยอ่านและรู้มาก่อน แต่ในครั้งนี้นักระผมมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่จะเปิดเผยนิมิต เรื่อง “พระพุทธรบาท” ตามที่รับรู้รับทราบมาจากโลกวิญญานอันเป็นอีกแนวทางหนึ่ง ที่จะแสดงให้เห็นทราบถึงประวัติที่มา และบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้

เกี่ยวกับเรื่องนิมิตของผมนี้ ถ้าผู้อ่านได้อ่านเสร็จแล้วมีความเข้าใจในข้อธรรมหรือมีความคิดโยงโยในหลักศีลธรรมของพระพุทธเจ้า ข้อใดข้อหนึ่งตัวของผมก็ขออนุโมทนาด้วย แต่ถ้าท่านผู้ใดอ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจก็ขอให้สอบถามผู้รู้ และขอให้ท่านผู้อ่านทุกท่านเข้าใจว่าผม นายไพศาล แสน์ไชย ไม่ใช่หมอดู ไม่ใช่หมอรัจฉาน ไม่ใช่คนทรงเจ้า ไม่ใช่คนปฏิบัติธรรม ดังนั้นอย่าฟังคำว่าเตียนตัวผม เพราะผมทราบข่าวสารมาเช่นใดก็บอกเล่าให้ท่านเช่นนั้น อ่านแล้วจะเชื่อหรือไม่ ก็ขอให้อยู่ในดุลยพินิจของแต่ละคนเหมือนดังคำกลอนที่ว่า

จงฟังหู ไว้หู คิดดูก่อน
อย่าเฝ้าวอน รวนเร ทำเหหัน
ฟังให้ดี คิดให้ถูก อย่าปลุกพาล
ชมหรือหวาน อมไว้ อดใจตรอง

หนังสือนิมิตพิศวงเรื่อง “พระพุทธรบาทสระบุรี” นี้ ทางเจ้าของนิมิต และคณะผู้จัดพิมพ์ ไม่อนุญาตให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิง ให้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

อีกประการหนึ่งทางเจ้าของนิมิตคือตัวผม (นายไพศาล แสงไชย) และคณะผู้จัดพิมพ์ทุกคน กราบขออภัยหรือขอโทษมายังผู้ที่มีชื่อเกี่ยวข้อง ในนิมิตเรื่องพระพุทธรบาทบาททุกคนด้วย ที่ได้นำชื่อท่านลงไปโดยมิได้บอกกล่าว หรือขออนุญาตล่วงหน้าก่อน ทั้งนี้เพราะว่าผมและคณะผู้จัดพิมพ์ ขาดบุคคลากรตลอดถึงปัจจัยต่างๆ ที่จะประสานงานหรือบอกให้ท่านก่อนที่จะจัดพิมพ์ ครั้นเจ้าของนิมิต จะไปบอกขออนุญาตจากตัวผู้เกี่ยวข้องในเรื่องนิมิตเองก็ไม่ไหว เพราะขัรบรยนต์ก็ไม่มี ปัจจัยเบี่ยหอยก็ไม่มี มองซ้ายมองขวาก็มีแต่ข้าวเปลือกที่เหลือไว้ในยุ้ง ประมาณครึ่งเกวียน จึงเกิดความคิดว่าขายข้าวไปสักหน่อย เพื่อไปเป็นทุนในการไปขออนุญาตกับผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนิมิต เมื่อมีความคิดอย่างนี้ จึงได้ติดต่อขายข้าวเปลือกไปที่พ่อค้านายทุนคนกลาง พอพ่อค้านายทุนมาดูข้าวเปลือกเขาก็ให้ราคากิโลกรัมละ ๕.๕๐ บาท แล้วให้เจ้าของข้าวบรรทุกข้าวไปส่งที่โกดังของพ่อค้านายทุนนั้น พอผมได้ยिनราคาข้าวเปลือกที่พ่อค้านายทุนบอกให้ จิตใจของเจ้าของนิมิตก็หล่นไปอยู่ที่ตาตุ่ม และอึ้งน้ำตาซึมออกจากเบ้าตา โดยไม่มีใครสั่ง ความคิดเก่าที่คิดจะขายข้าวเปลือกไปเป็นทุน ในกรณีดังกล่าว จึงอยู่ในสภาวะล้มละลายระเนระนาด ทั้งร่างกายและจิตใจ ในที่สุดไม่ได้ซื้อขายต่างคนต่างหันหลังให้กัน แล้วพ่อค้านายทุนคนกลางก็เดินออกจากบ้านผมไป แล้วกล่าววาจาขึ้นพร้อมกันว่า “สวัสดี”

อีกอย่างนิมิตเรื่องนี้ได้จัดพิมพ์ขึ้นมาเพื่อเผยแพร่กันไป ไม่ได้ทำธุรกิจซื้อขาย คือพิมพ์ขึ้นมา ใครสนใจอยากเอาไปอ่านก็แจกให้ฟรีไม่ต้องเสียเงิน ใครไม่สนใจอ่านก็ไม่แจกให้ เพราะให้ไปก็ไม่ได้ไปอ่านเป็นการเสียดายหนังสือที่เขาปล่อยทิ้งไว้เป็นเศษกระดาษ

สุดท้ายนี้อย่างไรก็ดีจากนิมิตเรื่อง “พระพุทธรบาท” ทางเจ้าของนิมิต (นายไพศาล แสนไชย) และคณะผู้จัดพิมพ์ก็ขอโทษขอภัยกับท่านที่มีชื่อเกี่ยวข้องในเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวแหละครับ ทางเจ้าของนิมิตและคณะผู้จัดพิมพ์ ก็หวังเป็นอย่างสูงว่า ท่านที่มีชื่อเกี่ยวข้องเรื่องนี้คงให้อภัยทานกับผม และคณะผู้จัดพิมพ์นะครับ !

ขอขอบคุณครับ

ไพศาล แสนไชย

เจ้าของนิมิต

๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เวลาในการต้อนรับแขกผู้มาเยือน และรับโทรศัพท์ ๑๐.๐๐ น. - ๑๕.๐๐ น.

คุณไพศาล แสนไชย ๐๘๙-๗๕๕-๐๙๘๑ (ต้องขยันโทร)

ประวัติ คุณไพศาล แสนไชย

ไพศาล แสนไชย เป็นชาวไทยทั้งเชื้อชาติและสัญชาติ เกิดในครอบครัวของชาวนา เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่เกิดและที่อยู่ปัจจุบันคือ บ้านเลขที่ ๑๑๙ บ้านท่ากอจ้าว หมู่ที่ ๒ ตำบลปากบ่อง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน บิดาชื่อ **พ่อสม แสนไชย** มารดาชื่อ **แม่น้อย แสนไชย** มีพี่ชายร่วมสายโลหิตเพียงคนเดียวคือ **นายศิริไชย แสนไชย**

๑ การศึกษา

- เรียนชั้นประถมที่โรงเรียนวัดหนองสะล็ก จบชั้น ป. ๔
(ประถมศึกษาตอนต้น)
- ไปต่อประถมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนป่าซาง จบชั้น ป. ๗
- จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายชั้น ม.ศ. ๕ ที่โรงเรียนเมธีวุฒิกรลำพูน
- อุดมศึกษา จบบริหารธุรกิจ แผนกบัญชี (บช.บ.) จากวิทยาลัย-
เอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ

เนื่องจากมีผู้เข้าใจว่าไฟศาล ศึกษาและปฏิบัติธรรมสำเร็จขั้นไหนจึงได้รู้ได้เห็นในสิ่งที่คนอื่นไม่รู้ไม่เห็นกันง่ายๆ จึงขอเรียนให้ทราบไปว่า ภาพนี้ภูมิจังไม่เคยได้ศึกษาปฏิบัติธรรมอย่างจริงจังเลย จึงไม่มีธรรม ขั้นไหนที่จะตอบว่าสำเร็จ

๘ บุคลิกลักษณะ

ไฟศาลก็เหมือนกับคนไทยทั่วไป รูปร่างสันทัด ผิวขาวเหลืองแบบคนเมืองเหนือนิสัยสงบเสงี่ยมชี้แจงใจผู้อื่น สันโดษ รักสงบชอบการทำบุญ สุนทนามักใช้เวลาว่างไปชลุกลองอยู่วัด โดยช่วยงานก่อสร้างโบสถ์วิหาร หรือสิ่งทีวัดกำลังก่อสร้าง ไม่ว่าวัดไหนถ้าได้รับการขอร้องหรือมีโอกาส เป็นต้องช่วยด้วยเหตุนี้จึงดำรงความเป็นโสดอยู่จนกระทั่งบัดนี้

ชีวิตส่วนตัวก็อยู่ง่าย กินง่าย ไม่ค่อยพิถีพิถัน แม้กระทั่งการแต่งกายก็ถือความสบายเป็นหลัก แต่ก็เป็นคนมีอัธยาศัยดี ต้อนรับผู้มาเยือน ด้วยความเต็มใจเสมอทุกคน

๘ สัมผัสที่ ๖

สิ่งหนึ่งที่ทำให้ไฟศาลเป็นบุคคลพิเศษหาได้ยากคือ ความสามารถในการติดต่อกับโลกวิญญาณ ด้วยการถอดกายทิพย์ออกท่องเที่ยวไปตามภพต่างๆ ไปพบปะพูดคุยกับวิญญาณที่อยู่ในภพนั้นๆ ทั้งเทวโลก และนรกโลก ซึ่งไฟศาลเองเรียกว่า “ที่ร้อน” กับ “ที่เย็น” ในแต่ละที่ก็มี การแบ่งชั้นที่ร้อนมากไปจนกระทั่งร้อนน้อย ที่เย็นก็มีชั้นตั้งแต่มีที่อยู่ และ การแต่งกายธรรมดาเหมือนมนุษย์ไปจนถึงวิมานใหญ่โตแพรวพราว และการแต่งกายก็สวยงามต่างกัน แต่ก็มีข้อสังเกตว่าในแต่ละชั้นจะมีสภาพ ที่อยู่อาศัย การแต่งกายเหมือนกันหมด พูดง่ายๆ ก็คือมีบ้านที่มีขนาด รูปร่าง สีสันทันเหมือนกันเท่ากัน การแต่งกายก็แต่งแบบเดียวกัน สีเดียวกัน

จากการพบปะวิญญูณทั้งหลายด้วยกายทิพย์ ไฟศาลได้รับฝาก ข่าวสาร จากวิญญูณ สั่งมาถึงผู้ที่เคยมีความเกี่ยวเนื่องกันในโลกมนุษย์ ทั้งชาวดีและชาวร้าย ตลอดจนวิธีการที่จะปฏิบัติให้พ้นจากวิบากกรรม ผู้รับข่าวสารที่อยู่ทั่วทุกสารทิศ ในประเทศไทยมีทุกชาติ ศาสนา บางครั้งก็ส่งถึงต่างประเทศด้วยซ้ำไป เป็นที่น่าอัศจรรย์ว่า ชื่อ - นามสกุล บ้านเลขที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ที่ส่งไปนั้นไม่ผิดพลาด ยิ่งไปกว่านั้น บางรายยังบอกรายละเอียด ถึงเบอร์โทรศัพท์ เลขที่โฉนด เลขทะเบียนป็น ที่ผู้ตายจากโลกมนุษย์ได้ทิ้งไว้ให้ลูกหลาน การติดต่อนั้นมีประจำทุกวัน วันละประมาณ ๗ - ๘ ราย

ในการทำงานนี้เต็มไปด้วยอุปสรรคนานาประการ ข้อแรก คือ ตัวไฟศาลเอง ต้องอุทิศตัวเองเพื่องานนี้โดยเฉพาะ ไม่ได้ประกอบอาชีพ ทหารรายได้ตามที่ได้ศึกษามา จึงเกิดความไม่พร้อมทั้งวัสดุอุปกรณ์ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ก็ได้อาศัยผู้รับข่าวที่มี ศรัทธาได้ช่วยเหลือบ้าง จึงทำให้งานดำเนินไปไม่ขาดสาย

ทำไมต้องมาทำงานนี้ เป็นคำถามที่ต้องหารายละเอียดต่อไป ในเรื่องอัน พิลึกพิลั่นเหนือเหตุผล และเหนือกฎเกณฑ์ของโลกมนุษย์ ซึ่งท่านผู้สนใจ ฟังทำใจ เป็นกลาง วิจารณ์ญาณวิเคราะห์เอาเองว่า น่าจะเป็นไปได้หรือไม่ เพราะโลกมนุษย์ เรายังมีอะไรหลายอย่างที่ไม่อาจหาเหตุผล และคำตอบมาชี้แจงได้ เช่น สามเหลี่ยม เบอร์มิวด้า เป็นต้น นี่ก็เป็น อีกเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นในบ้านเรา เมืองเรา สมควรที่ คนไทยจะรับทราบ

๑๙ เริ่มสัมผัสมิติเร้นลับ

เริ่มต้นเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔ ขณะนั้นยังคงเป็น นักศึกษา อยู่ที่วิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ได้เข้าบ้านพักอยู่ที่บางแค เวลา ๑๔.๐๐ น. ขณะที่ฟังคำบรรยายอยู่ที่วิทยาลัยเกิดอาการอ่อนเพลียอย่างมาก คล้ายคน เป็นโรคท้องร่วงอย่างแรง อยากจะพักผ่อนนอนหลับ หูอื้อตาพร่ามัวอาการ ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นจนทนไม่ได้ จึงขออาจารย์กลับ ที่พักโดยขึ้นรถเมล์สาย ๘๔ (คลองสาน - อ้อมใหญ่) มาลงที่ปากซอย เข้าบ้านพักรู้สึกหิวๆ คล้ายจะเป็นลม

ได้พยายามพยุ่งร่างกายเดินไปจนถึงบ้านพัก พอไปถึงก็คิดว่าตัวเองเป็นโรคอะไรสักอย่างถึงได้มีอาการอ่อนเพลีย อย่างนี้ คิดว่าจะไปตรวจร่างกายที่คลินิก จึงได้แข็งใจอาบน้ำและจัดการแต่งตัว เมื่อสวมเสื้อได้เพียงแขนเดียวก็นวดแรง ล้มพับลงบนที่นอน หมดความรู้สึก

นิมิตว่า ตัวเองไปยืนอยู่ที่สนามวิทยาลัยที่เรียนอยู่ ได้มีชายชรา อายุประมาณ ๙๐ ปี สะพายย่ามตัดเย็บด้วยผ้าดิบสีขาว ที่ทางภาคเหนือ ใช้ใส่ห่อข้าวอาหาร หมากเมี่ยง บุหรี่ ให้คนสะพายนำหน้าศพ พร้อมกับตุงสามหางไปป่าช้า โดยเชื่อกันว่าเพื่อให้ผู้ตายได้ใช้เป็นเสบียงเดินทางไปสู่ปรโลก เมื่อชายชราเข้ามาใกล้ไฟศาล ก็จำได้ว่าคือ พ่ออุ้ยโกน คำสม เป็นคนบ้านหนองสะลิก (อยู่ติดกับบ้านท่ากอจั่วบ้านของไฟศาล) พ่ออุ้ยโกน ได้เสียชีวิตไปประมาณ ๑๐ ปี เมื่อยังมีชีวิตอยู่มีอาชีพเป็นช่างเหล็ก และช่วยเหลือชาวบ้านในการเผาศพเป็นประจำเพราะหมู่บ้านทางภาคเหนือ ไม่มีสัปเหร่อประจำ ก็ได้อาศัยชาวบ้านด้วยกันทำหน้าที่สัปเหร่อ

“มาเยี่ยหยังนี้ (มาทำอะไรที่นี่) อุ้ยโกน” ไฟศาลได้ทักทายไป

“มาหามิ่งก่า เอนี่มาหื้อตวย อักขาไว้อื้อเมนแล้ว”

(มาหาเจ้านะสิ เอนี่มาให้เจ้าด้วยรักษาวัวให้นานแล้ว) พ่ออุ้ยโกน ตอบพร้อมกับล้วงลงไปใบนย่ามหยิบเอาข้าวเหนียวปั้นหนึ่งมีสีดำๆ ต่างๆ ออกมายื่นให้ “เฮ้า... กิ่นเหีย” (กินเสีย)

“อะหยังนั้น... เฮาบกิ่น” (อะไรนั้นผมไม่กิน) ไฟศาลรีบตอบปฏิเสธ พ่ออุ้ยได้ยัดเยียดก้อนข้าวใส่มือไฟศาล พร้อมกับส่ายหัวว่า “กิ่นเหียะเตอะ อักขาไว้อื้อเมนแล้ว” (กินเสียเถอะรักษาวัวให้นานแล้ว) เมื่อไฟศาล รับไว้แล้ว อุ้ยโกนก็กระยันทนคอให้รับประทาน

ไฟศาลยกก้อนข้าวในมือมาดู มันมีลักษณะเป็นข้าวคลุกงา ที่คนภาคเหนือ นิยมรับประทานกันเป็นของว่างมีกลิ่นหอมชวนกิน จึงลอง กัดกินดูปรากฏว่า มีรสอร่อยมากจึงกินต่อไปจนหมดก้อน

อู๋โยโกมองไฟศาลกินข้าวก้อนนั้น ด้วยความพอกพองใจและบอกว่า
 “เอาละ...กูจะไปแล้ว” (ข้าจะไปแล้ว) ว่าแล้วอู๋โยโกก็หมุนตัวกลับไป

“อู๋โยโกน เตียวก่อน อย่าพึ่งไปเตื่อ” (อย่าเพิ่งไป) ไฟศาลตะโกนเรียก
 แต่อู๋โยโกไม่ยอมเหลียวกลับ พอเดินไปสัก ๓ ก้าว ร่างอู๋โยโกก็หายวับ

ไฟศาลสะดุ้งตื่นด้วยจิตอันระทึก ต่อเรื่องราวนิมิตที่เพิ่งผ่านไปหยกๆ
 นึกทบทวนเหตุการณ์ต่างๆ แต่ก็ไม่เข้าใจว่ามันหมายถึงอะไร คงเป็นการฝัน ปกติ
 ธรรมดาของคนทั่วไป แต่จำเรื่องราวเหล่านั้นแม่นยำเสมือนหนึ่งว่า เป็นเหตุการณ์
 ที่เกิดขึ้นจริง ครั้นกลับมาสำรวจตัวเองก็พบว่ายังคงนอนหลับ อยู่บนที่นอน
 โดยสวมเสื้อเพียงข้างเดียวจึงพุงกายลุกขึ้น ปรากฏว่าความอ่อนเพลียได้หายไป
 ร่างกายรู้สึกสดชื่นกระฉับกระเฉงเป็นปกติทุกอย่าง จึงลั่นเลิกความคิดที่จะไป
 ตรวจร่างกาย จัดแจงกางมุ้งแล้วเข้านอน คืนนั้น ได้หลับสบายเหมือนไม่มีอะไร
 เกิดขึ้น

๘ เหตุการณ์ประหลาด

ตั้งแต่เช้าตรู่ของวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔ ไฟศาลรู้สึก ว่า ร่างกาย
 สดชื่นจิตใจแจ่มใสเบิกบาน ที่น่าแปลกก็คือ ไม่มีความรู้สึก หิวอาหาร ไม่กระหายน้ำ
 แต่มีความอึดเิบเหมือนได้ดื่มกินตามปกติ มีความรู้สึกอย่างนี้ ติดต่อกันเป็นเวลา
 ๓ วัน ทั้งที่ต้องไปเรียนหนังสือตามปกติธรรมดา แต่ก็ไม่ได้มีน้ำไม่รับประทาน
 อาหาร จนกระทั่งวันที่ ๔ ของเหตุการณ์ประหลาดนั้น คือ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน
 พ.ศ. ๒๕๒๔ จึงเริ่มรู้สึกหิว และกระหาย ก็ได้ดื่มน้ำและกินอาหาร

๙ พบเทพนิมิต

วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔ วันนี้เกิดอาการอ่อนเพลีย คล้ายคน
 ทำงานหนักมาตลอดวัน และต้องการพักผ่อน คืนนั้นจึงเข้านอนแต่หัวค่ำ และก็
 หลับสนิท เกิดนิมิตว่าตนเองกลับจากงานบุญที่ไหนมา สักแห่งหนึ่ง มีความปิติ
 ในผลบุญเป็นอันมาก ขณะที่กำลังเดินขึ้นระเบียงบ้าน ก็ต้องสะดุ้งกลัวเป็นที่สุด

เพราะที่ระเปียงบ้านนั้นบุรุษหนึ่งอายุประมาณ ๕๐ ปีกว่า ร่างสูงใหญ่แต่งกายชุดนักรบทางภาคเหนือในสมัยโบราณ สวมกางเกงรัดรูปสีเทายาวเลยเข่าลงมานิดหน่อย เสื้อคอกลมสีเทา ผ่าอก แขนสั้นแค่ศอก ปลายแขนเสื้อพันรอบด้วยเชือกกระชับติดกับลำแขน คาดเอวด้วยผ้าสีฟ้า ศีรษะสวมครอบมวยผมกลางกระหม่อมคลุมมาถึงหู ด้วยโลหะสีทองมีลวดลาย มือขวาถือดาบฝักฝายทองด้วย ดาบมีลายสีทอง ถือกระชับแนบติดเอว ซุปลายดาบขึ้นในลักษณะเตรียมพร้อม ใบหน้าและดวงตาซึ่งขังดุดัน บุรุษแปลกหน้าดังกล่าวยืนรอไฟศาลอยู่ตรงระเปียงบ้าน กำลังจ้องดูไฟศาลอย่างพิณิจพิเคราะห์ ด้วยท่าทางซึ่งขังจริงจังของบุรุษผู้นั้น ทำให้ไฟศาลเกิดอาการตกใจและเกรงกลัว แต่ก็แข็งใจถามไปด้วยเสียงค่อนข้างสั่น

“พ่อลุงมาหาเฒ” (พ่อลุงมาหาใคร)

“มาหาสุก้า” (มาหาเอ็งซิ) บุรุษแปลกหน้าตอบ “เสาะหามาเฒแล้ว (ตามหามาเฒแล้ว) ไปหาที่บ้านหลายเตือกก็บปะ (ไปหาที่บ้านหลายครั้งแล้วก็ไม่พบ) กำลังมาปะ (พบ) ที่นี้ละ”

“มาปะเฒียะหยัง อู้จักเฮากา” (มาพบทำไม รู้จักเราหรือ) ไฟศาลถาม

“อู้จักก้า...เอ...นี่จักันบได้กา บอู้จักข้ากา” (รู้จักสิ...เอ...นี่ จักันไม่ได้หรือ ไม่รู้จักข้าหรือ) บุรุษแปลกหน้าตอบด้วยน้ำเสียงแสดงความเป็นกันเอง จึงทำให้ไฟศาลใจชื้นขึ้น แต่ก็สั่นหัวปฏิเสธและตอบว่า “เฮาจำบได้ บอเกยอู้จัก” (ผมจำไม่ได้ไม่เคยรู้จัก)

บุรุษแปลกหน้าอมยิ้มแล้วหัวเราะเบาๆ อุทานออกมาว่า “เออ แต่ก้า... ข้าลืมนไป เฮาบ่ตักันมาเฒแล้ว ข้าจะเล่าให้อูฟังก่อน ฟังให้อูติเฒ” (เออ ใช่สิ... ข้าลืมนไป ...เราจากกันมานาน และข้าจะเล่า ให้เจ้าฟังก่อน ฟังให้ติเฒ)

“ในอดีตที่ผ่านมาประมาณพันกว่าปี ตัวข้านี้ได้เกิดเมืองมนุษย์ เป็นเจ้าผู้ครองนครโยนกเชียงแสน มีชื่อว่า พญาพิงคราช ตัวเจ้าก็ได้มาเกิดเป็นเสี่ยว (เพื่อน) รักกัน เป็นแม่ทัพคู่ใจข้า เหาเคยได้ร่วมรบทัพจับศึกมาด้วยกันอย่างโชกโชน เคยร่วมเป็นร่วมตาย ร่วมกิน (ร่วมกิน) ร่วมแอม (ร่วมเที่ยว)

ตายกัน (ด้วยกัน) ตัวเจ้ามีชื่อว่า พญาสิงหวิราช มียศศักดิ์ยิ่งใหญ่ในนครโยนก เชียงแสน รองจากข้า เมื่อเสียดิจิต (ตาย) จากโลกมนุษย์นั้นแล้ว ต่างคนก็ต่างไปตามบุญตามกรรมที่ได้กระทำมา ชาตินี้สุเจ้าก็จะหมดกรรมหมดเวรที่ต้องสลาย (ต้องใช้) แล้ว ข้าจึงเสาะหา (ตามหา) สุเจ้าจนปะ (พบ) นี่ละเพื่อจะชวนเจ้าไปผ่อ (ดู) ที่แห่งหนึ่ง”

“ไปผ่ออะหยัง (ไปดูอะไร) ที่ไหน” นายไพศาลถาม

“ไปผ่อ (ดู) โลกหน้า คนที่ตาย (ตาย) จากโลกมนุษย์แล้ว เข้าไปอยู่กัน (กัน)” พญาพิงคราชตอบ

“ไอ้ะ... เขาไป (ผมไม่ไป) เรายังไปเพื่อ (ผมยังไม่ไป) เขา (เรา) ยังต้องเรียนหนังสือแล้วทำงานหาเลี้ยงตัวเองและพ่อแม่อยู่ เขาไป (เราไม่ไป)” ไพศาลรีบตอบปฏิเสธทันที

“เอาละ... วันนี้ไปก็บ่เป็นหยัง” (วันนี้ไม่ไปก็ไม่มีไร) พญาพิงคราชตอบด้วยเสียงปกติ พร้อมกับแหยงหน้าขึ้นดูบนท้องฟ้า แล้วกล่าวว่า “เดี๋ยวเวลา ก็ใกล้แจ้ง (ใกล้สว่าง) แล้ว จิตของเจ้า ควรกลับคืนร่าง เอาไว้อีก ๗ วัน ในโลกมนุษย์ ข้าจะปัก (กลับ) มาหาเจ้าใหม่เน้อ (นะ)” พูดแล้วก็ยิ้มให้อย่างมีไมตรี และก้าวเดินไปประมาณ ๓ ก้าว ร่างของพญาพิงคราช ก็หายวับไป

๑๖ พบกันครั้งที่ ๒

วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔ วันนี้ไพศาลมีอาการอ่อนเพลีย คล้ายวันก่อน ร่างกายต้องการพักผ่อนเป็นอย่างมาก เมื่อปฏิบัติภารกิจ ประจำวันแล้ว ก็เข้านอนประมาณ ๒ ทุ่ม และก็หลับสนิทไปอย่างรวดเร็ว

นิมิตว่าตนเองเดินออกมาที่ระเบียงบ้านพักและพบพญาพิงคราช ซึ่งมายืนรออยู่ก่อนแล้ว แต่ในนิมิตครั้งนี้พญาพิงคราชไม่ถือดาบมาด้วยมือขวาหิ้วยามสีข้าวหม่นๆ ทำด้วยผ้าทอมีหุ่นประดับสวยงามแบบถุ้งยามของคนทางเหนือ ใช้กันมาแต่โบราณ พอพบกันต่างยิ้มแย้มเข้าหากันอย่างคุ้นเคย

“มาปะกัน (พบกัน) วันนี้ก็ดีแล้ว วันนี้มีของมาหื้อ (มาฝาก)” พญาพิงคราช พุดยิ้มๆ พร้อมกับล้วงลงไปใ้ยามหยิบเอาของสิ่งหนึ่ง ติดมือมา มีขนาดเท่านิ้วชี้ สีคล้ำๆ แล้วยื่นให้ไพศาล

“อะหยังนะ” (อะไรวุ่นๆ) ไพศาลอุทาน

“เฮ้... ฮับไว้เถอะ (รับไว้เถอะ) แล้วก็เอากินเหี้ย (กินเสีย)” พญาพิงคราช
ยื่นของขึ้นนั้นส่งให้ โปศาลรับไว้

เมื่อรับมาแล้ว ไผ่ศาลได้พิจารณาดูของสิ่งนั้นเห็นว่า มีลักษณะ เปลือกคล้ำ แต่ไม่แข็งกระด้าง มีความนุ่มนิ่มเมื่อจับดู ลองดมดูรู้สึกมีกลิ่นชวนกิน ลองกัดกินดู ปรากฏว่ามีรสหวานมันอร่อยมาก จึงได้กินเข้าไปจนหมด พญาพิงคราชมองดู ไผ่ศาลด้วยความพอใจหัวเราะหิๆ พร้อมกับใช้มือตบหลังไผ่ศาลเบาๆ ๓ ครั้ง พูดว่า..

“สหายเก่า... เขาเคยคอนขอดกัณฑ์ก่องเฟื่อง วันนี้จะชวนไปแถม
จะไปก่อ” (เพื่อนรัก... เราเคยยั่วเย้ากันที่ข้างกองฟาง วันนี้จะพาไปอีก จะไปไหม)

“ไปไหน จะป้าบ้านกา (กลับบ้านหรือ) เขาอยากกลับบ้าน (เราอยากกลับบ้าน)” ไพศาลตอบเพราะตอนนี้การสอบปลายปีกำลังจะสิ้นสุดลง นักศึกษาต่างก็กำลังเตรียมตัวจะกลับบ้านกัน พญาพิงคราชหัวเราะ “บ๊ใจบ้าน ปักไปยังบ้าน ข้าจะนำไปผ้อโลกหน้า” (ไม่ใช่กลับบ้าน กลับไปทำไม ข้าจะพาไปผ้อโลกหน้า)

“เฮาไป... เรายังบ่ไปเตื้อ” (เราไม่ไป... เรายังไม่ไป) โปศาล ตอบยืนยัน
เหมือนครั้งก่อน

“นั่งลง.. อู้กั๊ก่อนเนื้อ” (พูดกันก่อนนะ) พญาพิงคราชหิบบแก้ไฉนัง
ขนาดกระหัดรีตประดับลวดลายฝังมุกสวยงามมากมานั่ง ซึ่งตั้งนี้ไม่มีอยู่ที่บ้านพัก
จึงทำให้ไพศาลสงสัยถามไปว่า

“เอาตั้งที่ไหนมา เป็นของใคร” (เอาแก้วที่ที่ไหนมาเป็นของใคร) พญาพิงคราช
ยิ้มตอบรับว่า “ของข้าก่า ข้าเอามาตาย (ของข้าลี้ ข้าเอามาด้วย) เอ้า... นั่งลงก่อน”

เมื่อไพศาลนั่งลงกับพื้นเรียบร้อยแล้ว พญาพิงคราชก็เล่าเรื่องราวต่างๆ ที่เคยสัมพันธ์กันมาอย่างใกล้ชิดในอดีตกาลให้ไพศาลฟังเพิ่มเติม จากที่เคยบอกเล่ามาแล้ว และสุดท้ายได้เสริมว่า

“ที่ข้าเสาะหาสุเจ้า (ตามหาตัวเจ้า) ก็เพื่อที่จะพาไปผ่อ (ดู) โลกหน้า สุเจ้าจะได้รู้ได้เห็นไว้เพื่อตัวเจ้าเอง และชาวมนุษย์โลก สุจะไปก่อ (จะไปไหม)”

แต่ไพศาลคงยืนยันปฏิเสธไม่ไปด้วยเหตุผลเดิม คือ ต้องเรียน และทำงาน หาเลี้ยงตัวและบิดามารดา พญาพิงคราชก็ไม่ได้โต้แย้งแต่ประการใด จนได้เวลาพอสมควรพญาพิงคราชก็ขอตัวกลับ และกำชับไว้ว่าจะกลับมาเยี่ยมอีกในโอกาสต่อไป

๑๖ พบกันครั้งที่ ๓

วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ วันนี้ไพศาลมีอาการอ่อนเพลีย เหมือนที่เคย จึงได้หายมารับประทาน แต่อาการไม่ดีขึ้น กลับมีความรู้สึกง่วงนอนอย่างมาก จึงเข้านอนเวลาประมาณ ๒ ทุ่ม และก็หลับสนิท เกิดนิมิตว่า ตัวเองเดินออกมาที่ระเปียงบ้านพัก ได้พบพญาพิงคราชยืนรออยู่ พร้อมด้วยพระภิกษุชราอายุ ประมาณ ๙๐ ปี รูปร่างผอมสูงมีสง่าผ่าเผย ครองผ้าสีกรัก คาดรัดประคด สีเดียวกัน ไพศาลจึงรีบยกมือไหว้ถามว่า

“ครูบาชื่ออะไร (อะไร) มาจากไหน”

พระภิกษุชรายิ้มด้วยความเมตตา และตอบด้วยเสียงนุ่มนวล ตอบแบบอย่างผู้ทรงศีล

“อาตมาชื่อว่า คันธา คันธาโล เมื่อยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์นั้น ได้อยู่ที่ **วัดเมืองสร้อย เมืองระแหง จังหวัดตาก** ได้เสียชีวิต (ตาย) จากโลกมนุษย์มาแล้วเป็นเวลาพันปีกว่า เดียวนี้ได้อยู่ในแดนสักกั (แดนทิพย์) ไกลจากที่นี้มาก ที่มานี้ก็เพราะพญาพิงคราชนิมนต์มา เพื่อจะพาเอาไพศาลไปดูโลกหน้าว่า มนุษย์ตายจากโลกมนุษย์แล้วไปอยู่ที่ไหน จะไปก่อ (จะไปไหม)”

ด้วยความเคารพและเกรงใจพระครูบาผู้อาวุโส ไผศาลตอบอย่าง
นอบน้อมว่า.. “ไหว้สาครูบาเจ้า ถ้าครูบาไปตวย (ไปด้วย) ผมก็จะไป”

“ไปค่า...” (ไปซิ) ครูบารับคำ “ครูบาก็จะไปตวย (ไปด้วย) จะพาไปผ่อ
(ดู) หมุ่มมนุษย์ที่เสี่ยงจิต (ตาย) แล้วว่าเขามารับกรรมติกรรมฮ้าย (กรรมร้าย)
อย่างไร ตามแต่กรรมที่เขาได้สร้างไว้ยังเมืองมนุษย์ บางคน ก็อยู่เย็นเป็นสุข
ในปราสาทวิมาน บางคนก็ตกกระกำลำบากอยู่ในที่รอน บมีที่อยู่อาศัย (ไม่มี
ที่อยู่อาศัย) ขาดเครื่องนุ่งห่ม ทิว อยากรอาหารก็บมีกิน (ไม่มีกิน) เขาทั้งหลาย
เหล่านั้นอยากจะสั่งเสียมายังลูกหลาน ญาติพี่น้องทั้งหลายที่ยังคงอยู่เมืองมนุษย์
หือได้รู้จัก (ให้ได้รู้จัก) ผลแห่งกรรม เพื่อที่จะได้ปฏิบัติตัวอยู่ในศีลธรรม เพราะ
เขาทั้งหลายเหล่านั้นได้มาประสบแล้วว่า บาปมีจริง บุญมีจริง เพื่อบรรดา
ลูกหลาน ญาติมิตรจะได้ไม่ประมาท”

“งานนี้ยังผ่อพันไผ (มองไม่เห็นใคร) ที่สมควรทำนอกจาก ไผศาล
เท่านั้น” พญาพิงคราชพูดเสริมขึ้น “และงานนี้ต่อไปภายหน้า มันจะเป็น (เป็น)
งานใหญ่หลวงนัก ข้าจึงได้ไหว้สาครูบาเจ้ามาช่วย”

“ได้ค่า... (ได้ดี) เมื่อพญาพิงคราขมาขอข้าจะช่วย ตามปกติธรรม แล้ว
ข้าบไปไหน (ไม่ไปไหน) ถ้าบจำเป็น (ไม่จำเป็น) ข้าจะสงบอยู่ในที่แดนสักกังโลกั”

“ไหว้สาครูบาเจ้า ผมตกลงจะไปถ้าครูบาเจ้าไปตวย (ไปด้วย)” ไผศาล
พูดกับครูบาคันธา และพญาพิงคราชด้วยความนอบน้อม แต่ก็แสดง ถึงการตัดสินใจอย่างแน่วแน่

“ดีละ” ครูบาคันธาตอบรับ “แล้วเจ้าก็จะได้ไปเห็นบุญเห็นบาป
ว่ามันมีผลตอบสนองผู้ที่ทำบุญ ทำบาปอย่างไร และเขาเหล่านั้นก็จะได้อาศัยเจ้า
ช่วยเป็นลำนนำชาวติชาวร้าย มาบอกกล่าวลูกหลาน ญาติมิตร พี่น้อง
ที่โลกมนุษย์ การงานอันนี้ก็จะเป็ณกุศลแก่เจ้าตวย (ด้วย) และเจ้าก็จะรู้เอง”

“จะไปเมื่อใด” (จะไปเมื่อไหร่) ไผศาลถาม

“ยัง...บ่เดี๋ยวนี๋ ยังบ่ไปเตื่อ” (ตอนนี้ยังไม่ไป) พญาพิงคราชตอบ
“วันหน้าข้ากับครูบาจะมาฮับ” (รับ) พญาพิงคราชมองไผศาลแล้ว ก็หัวเราะ

บอกว่า “ต่อไปนี้ ถ้ามันอ่อนเพลียก็ไม่ต้องกินยานะ ถึงอย่างไร ก็ไม่หายไปหลับเสีย เอาละวันนี้ข้ากับครุบาเจ้าก็จะปิก (กลับ) ไปก่อน วันหน้าจะมาฮับ (มารับ) ไป” ว่าแล้วพญาพิงคราชและครุบาคันธา ก็หมุนตัวกลับก้าวเดินไปประมาณ ๓ ก้าว ร่างทั้งสองก็หายวับไป

๑๖ เริ่มเข้าสู่โลกวิญญาน

หลังจากวันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ วันที่พบกับพญาพิงคราช และครุบาคันธาแล้ว เหตุการณ์ทั้งหลายในชีวิตก็คงดำเนินไปตามปกติ จนถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ก็เกิดอาการอ่อนเพลีย อยากพักผ่อนนอนหลับอีก ซึ่งอาการที่เกิดขึ้นครั้งนี้ ไฟศาลเริ่มรู้แล้วว่ามันบันดาล ให้เกิดขึ้น จึงไม่มีอาการตกใจ ได้อาบน้ำชำระร่างกาย สวดมนต์ไหว้พระแล้วก็เข้านอน และร่างกายก็หมดความรู้สึกอย่างรวดเร็ว

ได้นิมิตต่อไปว่า ตนเองเดินออกมาที่ระเบียงบ้านพักและพญาพิงคราชกับครุบาคันธายืนรออยู่แล้ว คืนนี้พญาพิงคราชได้เปลี่ยนเครื่องทรงใหม่เป็นกางเกงแนบเนื้อยาวถึงข้อเท้าสีชมพู เสื้อรัดรูปแบบยาวถึงข้อมือสีชมพู ทั้งเสื้อและกางเกงปักดินเงิน และลวดลายสวยงามระยิบระยับ คาดทับด้วยผ้ารัดเอวสีเหลืองอ่อน บนศีรษะคงสวมครอบมุ่นมวยผมยาวมาถึงแก้มอก มีประกายวูบวบบล้ายเพชร ใส่รองเท้าปลายอนปักลายทองสวยงาม กิริยาท่าทางของพญาพิงคราชก็นุ่มนวลสุภาพน่ารัก ไม่มีท่าทางแข็งกร้าวแบบนักรบ

ไฟศาลมองดูพญาพิงคราชด้วยความตกตะลึง ในความวิจิตร อย่างไม่เคยพบเห็นในโลกมนุษย์ แล้วยิ่งตกตะลึงมากขึ้น เมื่อนึกถึงตัวเอง และกัมสำรวจดูอะไรนี่! เสื้อผ้าที่สวมใส่อยู่มันไม่ผิดไปจากพญาพิงคราชทรงอยู่ทุกอย่าง ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า จึงทำให้งงจนไม่รู้จะพูดจะทำอะไร

พญาพิงคราชและครุบาคันธายืนดูไฟศาลด้วยความพอใจ และ ยิ้มแย้มครุบาคันธาชี้มือไปที่กายเนื้อของไฟศาลซึ่งนอนอยู่ในที่นอน แล้วถามไฟศาลว่า “นั่นใคร?”

ไพศาลหันไปมอง แล้วก็ต้องสะดุ้งสุดตัวที่เห็นกายเนื้อตัวเองนอนอยู่ รับผิดชอบต่อว่า “ตัวผมเองครับ... ผมจะกลับแล้ว” พร้อมกับผวาเข้าหาร่างเดิม

แต่ครูบาคว่ามือไปป栒บว่า “ปล่อยร่างนั้นไว้ก่อนเถอะ ไม่ต้องห่วง เราจะไปดูโลกหน้ากัน” แล้วดิงกายทิพยของไพศาล ออกเดินไปพร้อมกับ พญาพิงคราช ซึ่งคอยอยู่แล้ว

ไพศาลรู้สึกว่ถูกดิงให้ก้าวไปประมาณ ๓ ก้าว ก็รู้สึกว่ ทั้งครูบาคันธะ และพญาพิงคราช และตัวไพศาลเองอยู่ในสภาพไร้น้ำหนัก ปลิวไป อย่างรวดเร็ว โดยไม่รู้ว่จะไปทิศทางใด

๐๗ โลกวิญญานเป็นอย่างไร

ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นต้นมา ครูบาคันธะกับพญาพิงคราช ก็มารับกายทิพยของไพศาล ท่องเที่ยวไปในโลกหน้า หรือโลกวิญญานเป็นประจำ จะมีเว้นบ้างเป็นบางโอกาส การไปก็ไปในลักษณะปลิวไปอย่างไร่น้ำหนัก โดยไพศาลเองไม่รู้ทิศทางที่ไป พอไปถึงจุดที่ท่นทั้งสองต้องการจะให้ดูหรือพบปะวิญญานใด ท่นทั้งสองก็จะหยุด ณ ที่แห่งนั้น เพื่อให้ไพศาลได้ดูสถานที่ หรือพบปะพูดคุยกับวิญญาน ที่รอคอยพบอยู่

สถานที่ที่ไพศาลได้พบ แบ่งออกเป็นสองอย่างคือ ที่ร้อนกับที่เย็น มีตั้งแต่ร้อนน้อย หมุ่นคนที่ตายจากโลกมนุษย์ที่มายุ่ ณ ที่แห่งนี้ต่างก็นั่งจับเจ้าหน้าแสดงความทุกข์ แม้ตัวไพศาลเองเมื่อเข้ามาสถานที่นี้ก็รู้สึกร้อน เหมือนอยู่กลางแดดจัดในฤดูร้อน ไม่มีร่มเงาใดๆ ที่ร้อนมากขึ้นกว่น้ำที่อยู่อีกเขตหนึ่ง ก็ไม่รู้ว่ห่างกันแคไหน อยู่ทิศทางใด ในที่ที่ร้อนที่สุดไพศาลเองก็เข้าไปไม่ได้ ได้แตยืนอยู่รอบๆ บริเวณ บรรดาวิญญานที่อยู่ในที่นั้น ต่างก็กระวนกระวาย พลุกพล่านส่งเสียงกรีดร้องโหยหวนไม่ขาดสาย จะมีการสงบเป็นครั้งคราว เมื่อพระสุปะฏิปันโน ในโลกมนุษย์ ได้แผ่เมตตา ให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย จะบังเกิดหมอกครึ้มปกคลุมในที่ร้อน ทำให้ลดความร้อนแรงลง สรรพสัตว์ที่อยู่ในที่นั้นก็จะได้รับความสุข

ความสบายชั่วคราว พระสุปะฏิปันโนผู้มีบารมีเช่นนี้ ยังคงมีอยู่หลายองค์ในโลกมนุษย์ (รวบรวมอยู่ในหนังสือพระติที่ควรบูชา)

ครูบาคันธธาธิบายให้ไพศาลฟังว่า บรรดาวิญญานที่อยู่ในเขตนี้ ถ้าทนไม่ได้ ก็จะหลบลงบมาอยู่ในโลกมนุษย์ แต่ก็มาอยู่ได้เพียงชั่วคราว ก็ต้องกลับมายังที่เดิมน่าสังเกตว่าที่ร้อนเหล่านี้ไม่มีผู้คุม แต่วิญญานที่อยู่那儿 ก็ไม่อาจเล็ดลอดออกไปได้ วิญญานที่ร้อนบางวิญญาน ก็มีโอกาสนำความเป็นมาของตนให้ไพศาลฟัง และขอร้องให้บอกลูกหลานญาติพี่น้องขอให้ช่วยเหลือ โดยทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้บ้าง ครูบาคันธธาชี้แจงว่า ในที่ร้อนมากนั้น วิญญานเหล่านั้นไม่อาจรับกุศลและบุญที่บรรดามนุษย์อุทิศให้ได้ ต้องใช้กรรมให้หมดก่อนจึงจะพ้นจากที่ร้อน และจะได้รับผลบุญ ที่ญาติพี่น้องอุทิศให้ภายหลัง

ข้าพเจ้าขอถวายพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน

พ่ออ้ายโกน คำสม

บุคคลที่คุณไพศาล พบเห็นในนิมิตคนแรก

พระสุพรมยานเถระ

(ครูบาพรหมมา พรหมจกโก)

วัดพระพุทธรบาทตากผ้า อำเภอบ้านฝาง จังหวัดลำพูน

บอคุตัว

..... เมื่อประมาณกลางปี พ.ศ. ๒๕๒๕

พระสุพรมยานเถระ (ครูบา พรหมมา พรหมจกโก)

วัดพระพุทธรบาทตากผ้า อ.บ้านฝาง จ.ลำพูน ได้ขอ
ตัวผม (นายไพศาล แสนชัย) ในฐานะที่เป็นเจ้าของ
นิमितพิศวาง โดยท่านได้ให้ลูกศิษย์ของท่านขับรถ
มาหาผมที่บ้าน ซึ่งการมาหาผมในครั้งนั้น

ท่านก็ไม่ได้บอกกล่าว หรือนัดหมายให้ผมทราบล่วงหน้าแต่ประการใด

ในวันนั้นเมื่อลูกศิษย์ของท่านมาถึงผมก็อยู่บ้านพอดี หลังจากที่ได้ทราบ
จากลูกศิษย์ของท่านว่า “ครูบาพรหมมาอยากขอพบพูดคุยด้วยกับผม” ผมก็รู้สึก
ตื่นเต้นและยินดีเป็นอย่างมาก เพราะการที่พระเถระผู้ใหญ่ผู้เป็นที่เคารพเลื่อมใส
จากสาธุชนทั่วสารทิศ เช่นท่านครูบาพรหมมา จะเรียกให้ใครเข้าพบท่านเช่นนี้
นับว่ามีไม่บ่อยครั้งนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชาวบ้านธรรมดา อย่างผมที่มีโอกาส
เข้าไปพบท่าน ยิ่งต้องถือว่าเป็นเรื่องที่น่าดีใจ และ เป็นมงคลเพราะท่านก็เป็นพระเถระ
ผู้ใหญ่ที่ผมและชาวบ้านทั้งอำเภอบ้านฝาง ให้ความเคารพเป็นอย่างยิ่งอยู่แล้วด้วย

ผมจึงตอบตกลงโดยไม่ช้า แม้วันนั้นผมเองจะยังไม่รู้เลยก็ตามว่าท่านเรียก
เข้าไปพบด้วยเหตุอันใด ผมเตรียมขึ้นรถไปกับลูกศิษย์ของท่านที่มารับผม โดย
ผมก็ได้บอกให้พ่อทราบเอาไว้ว่ากำลังจะไปไหน แต่เมื่อพ่อผมทราบข่าวพ่อก็ได้
ขอติดรถ เพื่อไปกราบนมัสการท่านครูบาด้วย

รถยนต์มาถึงที่วัดพระพุทธรบาทตากผ้า... ก็เป็นเวลาประมาณบ่าย
๓ โมงเย็นแล้ว พวกผมจึงพากันเข้าไปกราบท่านครูบาที่กุฏิของท่าน ในกุณินั้น
ครูบาพรหมมาท่านรอผมอยู่ก่อนแล้ว เมื่อพวกเรามาถึงท่านก็เริ่มสนทนากับผม
โดยเริ่มจากการไต่ถามถึงประวัติความเป็นมาต่างๆ ไป เช่น ผมเป็นลูกเต้า
เหล่าใคร, ผมเกิดเมื่อไหร่, สถานภาพเป็นเช่นไร (ซึ่งผม ก็ได้ตอบท่านไปตามนั้น)

แล้วท่านจึงค่อยถามเกี่ยวกับเรื่องนิมิตของผมที่ผ่านมาๆ มา โดยท่านขอให้ผมเล่าให้ท่านฟังสักเรื่องหนึ่ง ผมจึงบอกท่านว่าจะเล่าถึงเรื่องของพระเจ้าคำฟู อดีตกษัตริย์เมืองเชียงใหม่ ในราชวงศ์เม็งราย ซึ่งเป็นเรื่องนิมิต ที่ผมมีขึ้นก่อนหน้าไม่นานเท่าใดนัก

ครูบาได้ยินอย่างนั้นก็หัวเราะขึ้นมาเบาๆ แล้วบอกว่า “ให้เล่ามา...เราได้ยินเรื่องนี้จากพระครูบาไผ่มาบ้าง แต่ก็ยังได้ยินไม่หมด” (ครูบาไผ่ หรือพระครูศรีปริยัติยานุรักษ์ เจ้าอาวาสวัดสวนดอกในขณะนั้น เติบโตอยู่วัดพันอ้น ปัจจุบันมรณภาพแล้ว)

ผมจึงเริ่มเล่าให้ท่านฟัง ตั้งแต่สมัยที่พระเจ้าคำฟูได้ให้สัจจะไว้กับเศรษฐีจัวหงส์ ผู้เป็นสหายร่วมน้ำสาบาน โดยทั้งสองได้ให้คำสาบานไว้ว่า “จะมีความซื่อสัตย์ต่อกัน จะไม่มีหักหลังกัน หากใครผิดคำสาบานนี้ แม้อยู่บนบกก็ขอให้ตายกับคมหอกคมดาบ แม้อยู่ในน้ำก็ให้ตายกับเงือก” (จมน้ำตาย)

แต่ต่อมาพระเจ้าคำฟูเองได้ทำผิดสัจจะที่ให้ไว้กับเศรษฐีจัวหงส์ คือท่านได้ผิดศีลข้อ ๓ โดยพระเจ้าคำฟูได้ใช้อำนาจที่ตนมีบังคับเอาเมียของเศรษฐีจัวหงส์ เหตุว่าเมียของเศรษฐีจัวหงส์เป็นคนงาม เป็นหญิงผู้มีรูปโฉมโฉมพรรณงดงาม

เมื่อท่านเศรษฐีได้ทราบเรื่องนี้จากเมียของตน แก่ก็มีความเสียใจเป็นที่สุด และได้ตัดขาดจากพระเจ้าคำฟูผู้เป็นสหายรักกัน ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา

การผิดต่อสัจจะสาบานนี้ ก็ส่งผลในวันที่พระเจ้าคำฟูไปลงเล่นน้ำที่แม่น้ำคำ อ.แม่จัน จ.เชียงราย และแม่น้ำนี้เองที่พระเจ้าคำฟูได้จมน้ำถึงแก่สวรรคตไป

นับตั้งแต่ตาย วิญญาณของพระเจ้าคำฟูก็ตกกระกำลำบากไปเป็นเปรต สัมภเวสี ได้รับทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส ซึ่งพระเจ้าคำฟูท่านก็บอกฝากผมมาถึงเรื่องวิธีแก้ไข เพื่อช่วยให้ท่านได้หลุดพ้นออกจากความเป็นเปรตนั้น คือ การให้เศรษฐีจัวหงส์มาให้อโหสิกรรมแก่พระเจ้าคำฟู และหยาดน้ำลงดิน

พระเจ้าคำฟูยังได้บอกเรื่องของเศรษฐีจัวหงส์อีกว่า ปัจจุบันนี้เศรษฐีจัวหงส์ ก็ได้มาเกิดอยู่ในโลกมนุษย์แล้วคือ พระครูไผ่ (พระครูศรีปริยัติยานุรักษ์)

ที่อยู่ที่พระเจ้าคำฟูได้บอกไว้คือ อยู่วัดพันอัน อ.เมือง จ.เชียงใหม่ และนอกจากเศรษฐีจ้าวหงส์แล้ว ก็ยังขอให้โยมไปบอกกับเสนาผู้ใกล้ชิดของพระเจ้าคำฟูในสมัยนั้นด้วย ให้เขามารับรู้รับทราบอีกคนหนึ่ง เสนาผู้นั้นคือเสนาคำตัน ซึ่งปัจจุบันเสนาคนนี้ก็ได้อุบัติเกิดในโลกมนุษย์แล้ว โดยเป็นทหารมีชื่อว่า นาวาอากาศเอกเกษมศักดิ์ เอ็มเอี่ยม อยู่กองบิน ๔๑ เชียงใหม่

ซึ่งต่อมาผมก็ได้แจ้งข่าวนี้ไปถึงท่านพระครูไผ่ และคุณเกษมศักดิ์ตามลำดับ แล้วได้นัดพากันเพื่อไปกรวดน้ำลงดินที่วัดแม่คำ อ.แม่จัน จ.เชียงราย ซึ่งการให้อโหสิกรรมนี้จะช่วยให้วิญญาณของพระเจ้าคำฟู จะได้ไปสู่สุคติตามที่ท่านควรจะได้อยู่ ต่อไป...

ผมเล่าเรื่องโดยย่อให้ท่านครูบาฟังดังนี้แล้ว ท่านก็ได้อมยิ้ม และหัวเราะเบาๆ ก่อนพูดว่า **“นี่แหละ รูปพรรณสัณฐานของคนก็เป็นกิเลสอย่างหนึ่ง ซึ่งใครลุ่มหลง ก็เหมือนหนึ่งได้กินน้ำผึ้งแช่ยาพิษ”**

จากนั้นท่านก็ได้ไต่ถามผมต่อไปถึงเรื่องความเป็นไปต่างๆ ในที่ร้อนและที่เย็น ตามที่ผมได้ไปรับรู้รับทราบมา ซึ่งท่านครูบาก็ฟังด้วยสีหน้าพอใจในเรื่องราวของผม

ขณะที่การสนทนายังดำเนินต่อไปเรื่อยๆ ก็มีผู้ที่มาร่วมฟังอยู่ในกุฏิของท่านได้ถามขึ้นมาว่า **“ที่ร้อนกับที่เย็นที่พูดถึงนั้น สมควรจะเป็นอะไรตามความเห็นของท่านครูบา?”**

ครูบาอมยิ้มนิดๆ แล้วตอบว่า **“ที่ร้อนนั้นเห็นสมควรจะเป็นหม้อนรกล ส่วนที่เย็นนั้นก็เห็นสมควรว่าจะเป็นสวรรค์ เป็นที่เดียวกับนรกลสวรรค์ที่เราเรียกกันนั้นแหละ”**

ผมได้พูดคุยกับท่านไปเรื่อยๆ เช่นนั้นจนถึงเวลาประมาณ ๕ โมงเย็น ท่านจึงหันมาถามผมว่า **“นอกจากที่บ้านแล้ว เธอเคยไปนอนค้างคืนที่อื่นๆ บ้างไหม?”**

“เคยครับ แต่ไม่บ่อยนัก ปีหนึ่งจะไปสักครั้งสองครั้ง” ผมตอบ

“เพราะอะไรละ ทำไมถึงไม่ไปนอนที่อื่น?” ท่านถาม

“เพราะที่บ้านผมไม่มีใคร และไม่มีเวลาจำเป็นต้องไปนอนครับ ที่ไปโดยมากก็จะเป็นการไปพักเพราะไปเยี่ยมหาญาติพี่น้อง เวลาใครเจ็บป่วย”

ผมตอบท่านไปอย่างซื่อๆ

ท่านฟังแล้วก็หัวเราะเบาๆ ก่อนพูดว่า “เอ้อ จันคินนี้ ครูบาจะให้เรอนอนที่วัดนี้ได้ไหม?”

“ถ้าครูบาชอบอย่างนั้นก็ได้สิครับ” ผมตอบท่าน

“แล้วจะนอนที่นี่ เธอได้เตรียมตัวเอาอะไรมาบ้าง?” ท่านถาม

“ไม่ได้เตรียมอะไรมาเลยครับ เพราะวันนี้เตรียมตัวมาเพียงจะพูดกับท่านเท่านั้น เลยไม่ได้เตรียมอะไรสำหรับมานอนครับ” ผมตอบ

ท่านก็หัวเราะเล็กน้อย แล้วถามย้ำขึ้นอีกว่า “เธอไม่ได้เตรียมอะไรมาจริงหรือ ไม่ได้เอาอะไรติดเสื่อติดกระเป๋ามาสักอย่างจริงหรือ?” เมื่อพูดแล้วท่านก็ให้ลูกศิษย์ที่อยู่แถวนั้น ลองตบและล้างเข้าไปดูในกระเป๋าสื่อและกระเป๋าทองของผม แล้วท่านก็ถามลูกศิษย์ว่า “มีอะไรหรือเปล่า?” ลูกศิษย์ก็ตอบว่า “ไม่มีอะไรสักอย่างครับ”

ท่านจึงบอกว่า “เอ้า จันเธอเลือกเอาเถอะ ว่าอยากพักที่กุฏิหลังไหนก็ให้เลือกเอาเอง”

ผมยังเก้ๆ กังๆ เพราะที่วัดมีกุฏิหลายหลัง ขณะที่ยังไม่รู้ว่าจะเลือกพักที่กุฏิหลังใดดีนั้น ท่านครูบาที่ขี่มอขึ้นแล้วบอกว่า “กุฏินี้ไหม? ใกล้ราต” ท่านชี้ไปที่กุฏิเล็กๆ ที่อยู่หลังกุฏิใหญ่ที่ท่านพักอยู่ ผมจึงเลือกเอากุฏิหลังที่ท่านให้ผมอยู่นี้ แล้วจึงเข้าไปอยู่ข้างในนั้น ภายในกุฏิมีคนโทน้ำกับแก้วสังกะสี เสื่อผืนและหมอนอีกหนึ่งใบ ท่านยังถามต่อไปว่า “แล้วเย็นนี้ล่ะเธออยากทานอะไร?” ขณะที่ผมคิดอยู่ท่านก็หัวเราะเบาๆ แล้วถามผมว่า “เอาลาบไหม? เอาลู้ไหม?” ผมก็บอกท่านว่า “ขอเป็นอาหารง่ายๆ เช่น น้ำพริก ผักลวก หมูบึ่งก็ได้ครับ” ท่านจึงพูดว่า “เอ้า จันเข้าไปพักเถอะ เดี่ยวจะให้คนไปจัดให้” แล้วไม่นานนักก็มีคนเอาอาหารมาส่งให้ผมถึงในกุฏิ

เมื่อทางวัดจัดหาคนไปส่งพ่อผมกลับไปที่บ้านแล้ว เวลาที่ล่วงเลยมาถึง ๒ - ๓ พุ่มโดยประมาณ ผมไหว้พระสวดมนต์แล้วจึงเข้านอน

รุ่งสางของเช้าวันใหม่ ประมาณ ๖ โมงเช้า ท่านครูบาก็ให้คนมาเรียกผมเข้าไปคุยกับท่าน โดยท่านถามผมว่า “คินนี้ผ่นอะไรบ้าง? ไหนเล่า

ให้ครูบาฟังซิ” ผมจึงได้เล่นนิमितฝันที่เกิดขึ้นที่ผ่านมาให้ท่านฟัง ซึ่งเรื่องราวในฝันที่ผมเล่าก็จะเกี่ยวกับบุคคลที่ได้ตายไปแล้ว สิ่งเรื่องราวกลับมาหายังญาติพี่น้องของตนเอง ว่าขณะนี้พวกเขาได้ไปอยู่สุขสบาย หรือตกทุกข์ได้ยากลำบากกันอย่างไร โดยผู้ที่อยู่สุขสบายก็จะเล่าถึงสาเหตุ ที่ทำให้เขาได้มาอยู่สุขสบายว่าในสมัยที่เขาเคยยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ พวกเขาได้พากันสร้างบุญกุศลอะไรกันไว้บ้าง บุญกุศลที่ได้ทำไว้ถึงส่งผล ให้เขาได้มาอยู่สุขสบายเช่นนี้

ส่วนผู้ที่ทุกข์ยากนั้น ก็จะเล่าถึงสาเหตุที่ทำให้เขาต้องมาทุกข์ยากว่าในสมัยที่อยู่ในโลกมนุษย์นั้น พวกเขาได้ไปสร้างบาปกรรมอะไรกันไว้ เมื่อตายมาแล้วจึงต้องมารับความทุกข์ยากลำบากเช่นนี้

บรรดาผู้ที่ทุกข์ยากลำบากเหล่านั้น ยังได้ฝากให้ผมมาบอกกับญาติพี่น้องของเขาอีกด้วยว่า พวกเขาเหล่านั้นต้องการให้ญาติพี่น้องทำบุญ ไปหาอย่างไร จึงจะสามารถช่วยแก้ไขความทุกข์ยากลำบาก ที่พวกเขาที่ตายไปแล้ว ต้องไปประสบอยู่ในขณะนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องสำหรับเขาที่สุด ซึ่งหากกล่าวโดยรวมๆ แล้ว ผู้ที่ล่วงลับทั้งหลาย เขามักจะบอกว่าเมื่อใดก็ตามที่ต้องการจะทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปหาเขา ให้ตั้งอกตั้งใจเวลาจะทำบุญให้ดี อย่าได้ทะเลาะผัดเถียงกัน และให้ไปนิมนต์และทำบุญกับพระที่ปฏิบัติดี มีศีลวินัย แล้วกรวดน้ำลงดินดังนี้ เป็นต้น

ในนิมิตนั้น ก่อนการพูดคุยระหว่างผมกับบรรดาผู้ที่ตายจากโลกมนุษย์ไปแล้วจะเสร็จสิ้น พวกเขาจะพูดถึงทรัพย์สินและสิ่งของสำคัญๆ ที่พวกเขาได้ทิ้งเอาไว้ในโลกมนุษย์ เป็นต้นว่า ทรัพย์สิน เงินทอง ทั้งในบัญชี และที่เขาอาจจะเก็บไว้แต่ลูกเมียไม่เคยรู้ หรือเป็นที่ดิน สวน ไร่นา รถยนต์ ฯลฯ โดยถ้าเป็นทรัพย์สินพวกไร่นา เขาก็จะบอกผมถึงเลขที่ดินแปลงนั้นๆ หรือถ้าเป็นรถ เขาก็จะบอกถึงเลขทะเบียนต่างๆ หรือหมายเลขเครื่องมาให้กับผมด้วย ซึ่งเรื่องเหล่านี้เมื่อขณะที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่พวกเขาเอง ก็ไม่รู้ไม่ได้ทราบ แต่ครั้นเมื่อตายจากมาแล้วพวกเขาก็ได้มารู้

ในระหว่างที่ผมเล่าถึงเรื่องราวนิमित ที่ได้ไปพบเมื่อคืนที่ผ่านมาไปเรื่อยๆ ท่านครูบาก็ได้ให้ลูกศิษย์จดบันทึกรายละเอียด ตามที่ผมเล่าไปโดยละเอียด

เมื่อเล่าเสร็จ ท่านก็ให้ผมเข้าไปอยู่ในกุฏิดั้งเดิม โดยมีผู้คอยจัดเอาข้าวต้มขนมน้ำมาให้ วันนั้นทั้งวันสรุปว่าท่านก็ไม่ให้ผมออกจากบริเวณวัดพระพุทธรูปตากผ้าไปไหน

ตกเย็น มีการทำวัตรเย็น ท่านครูบาได้ไปเป็นประธานในการทำวัตรเย็น พร้อมกับพระเถรและศรัทธาญาติโยม ซึ่งรวมกันอยู่เต็มทีในศาลาใหญ่ของวัด ครั้นทำวัตรเย็นเสร็จแล้ว ท่านครูบา ก็พูดออกลำโพงเล่าถึงเรื่องนิมิตที่ผมมีให้กับพระเถรและญาติโยมทั้งหลาย ที่อยู่ในสถานที่นั้นฟัง ซึ่งท่านก็ได้เล่าไปประมาณ ๓ - ๔ เรื่อง

เมื่อท่านเล่าจบ ในกลุ่มพระเถรก็มีผู้ถามท่านว่า **“เรื่องนิมิตอย่างนี้ ครูบาว่า.. จะเป็นเรื่องที่พวกเราควรจะเชื่อถือได้สักแค่ไหน?”**

ท่านก็ตอบว่า **“ครูบาได้ไปติดตามเรื่องนี้มาหมดแล้วในวันนี้ ปรากฏว่าเป็นความจริงตามนั้น ถ้าใครไม่เชื่อก็แล้วแต่... แต่ครูบาเชื่อ เพราะครูบาได้ส่งคนไปติดตาม และพิสูจน์แล้ว”**

ฆราวาสอีกท่านหนึ่งได้ถามท่านด้วยว่า **“เรื่องนี้ทำไมเกิดขึ้นกับ นายไพศาลได้ ทั้งๆ ที่นายไพศาลก็ไม่ใช่นักปฏิบัติธรรมอะไร?”**

ซึ่งท่านครูบา ก็ให้คำตอบว่า **“เรื่องนี้เป็นเรื่องของบุปเพกตปุญญตา เป็นเรื่องของเนือนานบุญ เป็นเรื่องของบุญกุศลที่นายไพศาลเขาได้ทำเอาไว้ในชาติปางก่อนๆ มาแล้ว และได้มาออกผลให้เราได้ทราบกันในชาตินี้”**

เมื่อทุกคนได้ยินครูบากล่าวเช่นนั้น ทั้งพระเถรและฆราวาสที่ได้ฟัง ต่างก็มีความสนใจในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับนิมิตที่เกิดขึ้นกับผม ซึ่งผมก็ได้ตอบ ขอสงสัยให้เป็นที่เข้าใจแจ่มแจ้งกันทุกคน

ท่านครูบาได้ให้ผมพักอยู่วัดต่ออีกหนึ่งคืน รวมเวลาที่ผมพักอยู่ที่วัดพระพุทธรบาทตากผ้าก็ ๒ วัน ๒ คืน ซึ่งในตอนเช้าผมจะถูกท่านครูบาเรียกเพื่อไปไต่ถาม พร้อมจดบันทึกถึงเรื่องนิมิตที่ผมมีในคืนนั้นๆ ซึ่งข้อมูลเรื่องนิมิตที่ท่านได้ไปจากผมนี้ ท่านจะให้ลูกศิษย์ออกไปติดตามเพื่อทำการพิสูจน์ดูว่า บุคคลที่มีชื่อปรากฏอยู่ในนิมิตของผมนั้นมีตัวตนอยู่จริงหรือไม่อย่างไร โดยเฉพาะกับเรื่องของคนที่ตายไปแล้วได้ส่งมาหาลูกหลานว่า อยู่ที่บ้านเลขที่เท่านี้ / ตำบล / อำเภอ หรือ จังหวัดนั้นๆ และได้ตายจากโลกนี้ไปแล้ว เมื่อวันนั้นเวลานั้น โดยละทิ้งทรัพย์สมบัติเอาไว้ มีอะไรบ้าง ถ้าเป็นไรนา ก็อยู่ที่ไหน จำนวนกี่ไร่ เลขทะเบียนอะไร ฯลฯ ลูกศิษย์ของท่าน ก็จะออกไปเพื่อทำการพิสูจน์ว่า สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะเป็นจริงดังที่ผมได้บอก ท่านครูบาทราบหรือไม่

ซึ่งเมื่อลูกศิษย์ได้พากันออกไปติดตามดูแล้ว ต่างก็กลับมารายงานให้ท่านครูบา ทราบว่า **“เป็นจริงตามนั้น”** ท่านครูบาจึงหัวเราะขึ้นอย่างแหม่มขึ้น และได้พูดออกมาต่อหน้าผม และลูกศิษย์ของท่านว่า...

“เออ เราได้เรียกคนมา และพูดคุยกับคนไม่ผิดคน เป็นประโยชน์ทั้งกับตัวครูบา พระเถระ และศรัทธาทั้งหลายเป็นอย่างมาก” ท่านพูดแล้วก็หัวเราะต่อไปอย่างยินดี

ผมได้พักอยู่ที่วัดเป็นเวลา ๒ คืนแล้ว เห็นสมควรจึงได้ลาครูบาเพื่อกลับบ้าน ในช่วงตอนสายของวันที่ ๓ ซึ่งตอนไปลาท่านกลับบ้านนั้น ท่านก็ได้มอบแสดมปีให้กับผม ๒๐๐ ดวง เงินอีก ๒๐๐ บาท และเหรียญของท่านอีก ๑ องค์ โดยท่านบอกกับผมถึงเหรียญของท่านองค์นี้ว่า **“เหรียญรุ่นนี้เป็นเหรียญเก่าก่อน ซึ่งครูบาได้เก็บรักษาไว้ มีเหรียญเดียว ให้เก็บรักษาไว้ดีๆ”** แล้วท่านก็บอกกับผมว่า **“ถ้าแสดมปีหมดเมื่อไหร่ ก็ให้มาเอาที่ครูบาอีกได้นะ ครูบาจะช่วยเป็นเจ้าภาพแสดมปีให้”** จากนั้นท่านก็ให้ศีลให้พร แล้วผมก็ลาท่านกลับออกมา

พระสุพรหมยานเถระ (ครูบาพรหมมา พรหมจักโก) ได้มรณภาพเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ รวมสิริอายุท่านได้ ๘๗ ปี พรรษา ๖๗

เหรียญพระสุพรหมยานเถระ

(ครูบาพรหมมา)

มอบให้คุณไพศาล แสนไชย
ก่อนจะกลับ บ้านท่ากอจั่ว

กุฎิที่ คุณไพศาล แสนไชย
ไปพักที่วัดพระพุทธรบาทตากผ้า

นิมิตพิศวง

เรื่อง พระพุทธรูป

วัดพระพุทธรูปราชวรมหาวิหาร
อ.พระพุทธรูป จ.สระบุรี

นิมิตพิศวง เรื่อง พระพุทธรูป

วัดพระพุทธรูปราชวรวิหาร

อ.พระพุทธรูป จ.สระบุรี

นิมิตนี้เกิดขึ้นเมื่อคืนวันที่ ๓ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันเพ็ญ เดือน ๑๒ หรือเดือนยี่เป็งของคนทางเหนือ ในวันนี้ผู้คนในหมู่บ้านมีความยิ้มแย้มแจ่มใส มีความกระตือรือร้นในตัวด้วยเพราะวันนี้ถือเป็นวันมงคลวันหนึ่งของชาวภาคเหนือ คือเป็นวันลอยกระทง ในวันนี้ช่วงกลางวันชาวบ้านในหมู่บ้านจะช่วยกันหาต้นกล้วย หรือผ้า หรือกระดาษ เอามาตกแต่งเป็นกระทง หรือชาวบ้านเขาเรียกอีกแบบหนึ่งว่า “สะตวง” โดยเฉพาะสะตวงนี้ เขาจะทำเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส หรือสี่เหลี่ยมผืนผ้า แล้วชาวบ้านจะปั้นรูปคน รูปสัตว์ทั่วไป มีข้าวดำ ข้าวแดง และสิ่งของเล็กๆ น้อยๆ เอาใส่สะตวงนั้น ในการนี้ชาวบ้านจะทำกันทุกคน เพื่อมีวัตถุประสงค์ว่าจะนำกระทงนี้ไปลอยเคราะห์ในแม่น้ำปิง หรือเรียกอีกนัยหนึ่งเป็นการบูชาขอขมาคารวะต่อพระแม่คงคาที่ได้ตกอาบ หรือได้กิน ได้ใช้อุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน และอีกอย่างหนึ่งที่เป็นความเชื่อ ศรัทธาในการลอยกระทงนี้คือ ลอยและสักการบูชาไปเพื่อบูชารอยพระบาท ที่อยู่ในแม่น้ำ ดังนี้

ในส่วนตัวของผมก็ต้องต้อนรับแขกกันทั้งวันเช่นกัน คนที่มา ก็ล้วนแต่เป็นคนมีทุกข์ทั้งนั้น บางคนก็ทุกข์กายมีอาการเจ็บไข้ได้ป่วย มีทั้งโรคที่หมอไม่รู้สาเหตุและหมอรู้สาเหตุ บางคนก็มีความทุกข์ใจ คือ กายเป็นสุขแต่ใจเป็นทุกข์ เช่นว่า อาหารที่อร่อยก็กินไม่อร่อย เงินทอง

บ้านช่องรถยนต์ส่วนตัวมีครบหมด แต่หาความสุขส่วนตัวไม่ได้ ทุกข์นี้คือ ทุกข์ใจ เป็นทุกข์ที่เกิดจากภายในของใจเช่นว่า มีทรัพย์สิ้นเงินทองมากมาย แต่ไม่มีทายาทสืบสกุล ลูกหลานแต่งงานไม่มีลูก อีกอย่างหนึ่งก็เป็นการทุกข์ใจเหมือนกันคือไม่มีทรัพย์สิ้นเงินทอง แต่มีลูกหลานเยอะ ถ้าหากตายไปแล้วกลัวลูกหลานว่าเอา “**ว่าไม่มีทรัพย์สมบัติให้ลูกหลานได้สืบสานเลย**” เพราะคนที่มาปรับทุกข์ปรับสุขนี้เขาก็บอกผมว่า “**ทรัพย์สมบัติของเก่าแก่ที่เป็นมรดกตกทอด มีแต่หม้อแช่ข้าวกับหม้อล้างเท้าเท่านั้นจะทำอย่างไรดี**” ผม (นายไพศาล) ก็ให้คำปรึกษาเขาไปจนเป็นที่พอใจทั้งกลุ่มคนที่ทุกข์กายและทุกข์ใจ เขากลับไปก็ยิ้มกลับไปทุกคน บางคนมาเดินถือไม้เท้ามา ใส่แว่นตามาด้วย คุยกับผมว่าเป็นโรคคนแก่ทุกก็ไม่ดี ตาก็ไม่ดี หัวเข่าแข้งขาาก็เดินไม่สะดวกต้องใช้ไม้ค้ำยันมาอย่างที่เห็น มันน่าเบื่อหน่ายชีวิตตัวเองเหลือเกิน พอได้พูดคุยกับผมแล้วรู้สึกดีใจว่าคุณไพศาลยังให้ความสำคัญกับคนแก่ชราอยู่ พูดเสร็จถึงเวลาเดินกลับ ชายชราคนนี้ซึ่งอยู่ในวัย ๗๐ ปี กลับโดยไม่ต้องใช้ไม้เท้าไม่ต้องใส่แว่นตา เดินตัวปลิวขึ้นรถไปกับคณะของท่าน ทั้งไม้เท้ากับแว่นตาไว้ที่บ้านผมจนถึงปัจจุบันยังไม่กลับมาเอา ซึ่งจะเป็นการลืมหรือแกล้งลืมก็เหลือที่จะคาดเดา ผมมานั่งคิดดูก็คิดว่าแปลกดีเพราะป่วยอยู่เดินเหินไม่ค่อยคล่อง สายตาไม่ดี พูดกันแค่ครึ่งชั่วโมงก่อนๆ หน่อย โรคกลับหายไปจะเป็นที่ตัวท่านลืมโรคหรือโรคลืมท่าน ก็อยู่ที่ผู้อ่านพิจารณานะครับ

วันนี้ทั้งวันก็ต้อนรับผู้คนที่ทั้งวันเป็นปกติดังกล่าว จนถึงเย็นใกล้จะวันจะตกดิน ผมก็ได้อาบน้ำชำระล้างตัวเองให้ผุดผ่องใสให้เหมือนกับพระจันทร์วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ พอตกลงกลางคืนประมาณ ๑-๓ ทุ่ม ชาวบ้านก็จะจุดประทีปโคมไฟตามหน้าบ้านใครบ้านมัน แล้วมีการลอยกระทง

ในแม่น้ำดูตามท้องน้ำสว่างไสวไปหมด พอถึงเวลาประมาณใกล้ ๔ ทุ่ม ผม (นายไพศาล) รู้สึกง่วงนอนเป็นอย่างมากซึ่งอาการอย่างนี้เป็นอาการปกติที่ต้องนอนและไปทำหน้าที่ของตัวเอง เมื่อเข้านอนไปแล้วก็เป็นเวลาใกล้ ๔ ทุ่มเต็มที พอนอนไปแล้วที่ที่นอนของตัวเองก็หลับไป ซึ่งเป็นเวลาเท่าไรก็ไม่รู้ ก็ได้พบกับท่านครูบาคันธา และท่านพญาพิงคราช ท่านมารับเหมือนทุกครั้งที่ผ่านมา การไปครั้งนี้ท่านก็พาไปในลักษณะปลิวขึ้นไปเหมือนเดิม ก่อนท่านทั้ง ๒ จะพาไป ก็ยังมองเห็นตัวเองนอนอยู่ในลักษณะนอนหงายเอามือวางไว้ที่หน้าอกทั้ง ๒ ข้าง ท่านทั้ง ๒ คือท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราชได้พาผมไป คือปลิวขึ้นไปดังกล่าวอยู่ในสภาพไร้น้ำหนักและไร้จุดหมายปลายทาง จนได้มาลงและหยุดอยู่ในสถานที่แห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นสนามลานขนาดใหญ่พอๆ กับสนามหลวงที่กรุงเทพฯ ผมมาสังเกตตามขอบสนาม มองไกลๆ เป็นอาคารทรงปราสาท มียอดแหลมที่ปลายปราสาท หรือที่ตัวปราสาทมีแสงระยิบระยับตา ดูสวยงามมาก ท่านทั้ง ๒ ได้พาผมเดินผ่านกลางสนามแล้วเดินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว พอไปถึงขอบสนามหรือที่ลานกว้างนั้นก็ปรากฏว่าเป็นหัวถนนขนาดใหญ่กว้างประมาณ ๑๐ เมตร ตรงหัวถนนนั้นจะมีผ้า màn ผืนใหญ่กันไว้ ที่ตรงกลางผ้า màn จะมีอักษรภาษาไทยกลาง และภาษาไทยล้านนา (ตัวเมืองเหนือ) เขียนบอกไว้ว่า **“เขตแดนสักคังโลกัง สุขिताโหตุ พระพุทธเจ้าโคตมะ ได้ตรัสรู้ไว้โดยชอบแล้ว”** พอคณะผมไปถึงจุดนั้นผ้า màn ผืนใหญ่นั้นก็เปิดออก โดยการม้วนตัวพันขึ้นไปโดยอัตโนมัติ ผมได้เห็นว่าตามถนนทางซ้ายขวาเป็นบ้านเมืองที่มีความสวยงามสดงดงามตามาก บ้านเมืองนี้ออกแบบเหมือนกันหมด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย คือ บ้านแต่ละหลังอยู่เสมอกันหมดไม่มี

บ้านหลังไหนลำห้วยยาวออกมาหรือหลบหายเข้าไป บ้านแต่ละหลังมีความวิจิตรพิสดารเหมือนกันหมดคือ มีความเป็นแสงสีระยิบระยับตา บ้านแต่ละหลังมีลักษณะคล้ายศาลา หรือวิหารที่ครอบรอบพระพุทธรูป วัตถุพระพุทธรูปตากผ้า อ.ป่าซาง แต่วิหารหรือศาลาที่ผมไปเห็นนี้ มีความวิจิตรพิสดารมากกว่า แล้วก็ใหญ่กว่าวิหารหรือศาลาครอบรอบพระพุทธรูปตากผ้าประมาณ ๒ เท่า

ท่านทั้ง ๒ ได้พาผมผ่านบ้านเมือง หรือศาลาหรือวิหารนั้น หลายหลังต่อหลายหลัง จึงได้มาหยุดอยู่ที่หน้าศาลาหรือวิหารหลังหนึ่ง ซึ่งวิหารหรือศาลาหลังนั้น ท่านพญาพิงคราชผู้พาผมไปท่านได้บอกว่า **“วิหารหรือศาลาหลังนี้เป็นลำดับที่ ๑๙ ของชั้นนี้และแถวนี้”** ซึ่ง ณ วิหารหรือศาลาหลังนี้ก็ได้มีคนนั่งรออนุญาตแล้วคนหนึ่ง ซึ่งคนที่นั่งรอนั้นเป็นผู้ชายอายุประมาณ ๗๕ ปี เป็นคนผอมสูง ไร้ผมแสกกลาง นุ่งผ้าเสื่อแขนทรงกระบอก กางเกงเป็นทรงผ้าโจงกระเบน ทั้งกางเกงและเสื่อผ้าที่นุ่งมีลายปักดินทอง ดูสวยงามตาดี และผมสังเกตเห็นว่า ตามนิ้วมือนิ้วเท้า ชายคนนี้เป็นสีเหลือง ดูแล้วมีสีที่สะท้อนเข้าตา มาถึงตอนนี้ พญาพิงคราชและครูปาคันธราชผู้พาผมไป ท่านได้พูดออกมาคล้ายกับว่า จะรู้ความสงสัยในใจของผม ท่านได้บอกว่า **“ที่ตีนมือชายผู้นั้นเป็นสีเหลืองนั้น เพราะคนๆ นี้ เมื่อครั้งมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ได้ตั้งอกตั้งใจ ทั้งกายวาจาใจ จัดเตรียมสิ่งของสำหรับบวชพระบวชเณร และเดินทางไปเอาหิน เอาดินทรายเข้าวัด ช่วยปิดกวาดทำความสะอาดวัด เช็ดถูพระพุทธรูป และเสนาสนะสงฆ์ในวัด ให้มีความสะอาดสะอาดอันไม่รกรุงรังในสายตาคนอื่นที่มาทำบุญกับวัดนั้นๆ”**

ชายชราคนนั้นเมื่อเห็นคณะผมไป ก็ได้เชิญคณะผมขึ้นไปบนบ้าน หรือศาลาหรือวิหารหลังนั้น ซึ่งที่บนบ้านนั้นก็มีก้าวอยู่ ๔ ตัว อยู่ปากหนึ่ง ๓ ตัว อีกปากหนึ่ง ๑ ตัว ก้าวนี้ได้จัดไว้เหมือนมีการเตรียมจัดกันไว้ก่อน เมื่อไปถึงคณะของผมคือ ท่านครูบาคันธา พญาพิงคราช และตัวผม (นายไพศาล) ก็ได้นั่งเรียงกันในปากที่มีก้าว ๓ ตัวนั้น ชายชราคนนั้น ได้นั่งอีกปากหนึ่งซึ่งมีก้าวเดียว เมื่อได้นั่งกันเรียบร้อยแล้ว ชายชราคนนั้น จึงได้พูดขึ้นมาว่า “ตัวข้าพเจ้ามีความปิติยินดีมากที่ท่านครูบา คันธาและท่านพญาพิงคราชมาโปรดต่อตัวข้าฯ ทำให้ตัวข้าฯ ได้มีโอกาสจะได้พูดเล่าเรื่องต่างๆ ให้มนุษยโลกได้รับรู้” มาถึงตอนนี้ ท่านครูบาคันธา และท่านพญาพิงคราช ก็ได้พูดขึ้นมาว่า “ตัวสู่อะไร? มีความเป็นมาอย่างไร? และมีหน้าที่อะไร? ให้บอกไปด้วย เพื่อที่จะให้ลุ่มคนกลางได้รับรู้ไปบอกให้ยังโลกมนุษย์ต่อไป” จากนั้นชายชราคนนั้นก็ได้อธิบายว่า “ตัวข้านี้มีชื่อว่า นายเพ็งเป็นทหารคนหนึ่งของ พระเจ้าหลวงทรงธรรม ได้ทำงานให้กับพระเจ้าหลวงหรือพระเจ้า แผ่นดินทรงธรรม จนได้ความดีความชอบได้เลื่อนตำแหน่งเป็น ขุนสัจจะพันธ์ศิริ และเป็นผู้หนึ่งที่ได้หักล้างทางพงป่าให้เป็นวัดวาอารามในปัจจุบัน วัดวาอารามในปัจจุบันนี้ตัวข้าฯ ได้หักล้างทางพงนี้คือ วัดพระพุทธรูป อ.พระพุทธรูป จ.สระบุรี ในปัจจุบัน ตัวข้าฯ นี้ได้สิ้นบุญจากโลกมนุษย์แล้วเมื่อ เดือน ๕ ขึ้น ๑๒ ค่ำ ปี พ.ศ. ๒๑๗๕ โดยโรคลมปัจจุบัน คือ เป็นลมแล้วสิ้นใจตายไป เมื่อตายสิ้นบุญจากโลกมนุษย์มาแล้ว ตัวข้าฯก็ได้ไปเสวยวิบากทั้งดีและไม่ดีที่ทำไว้ในสมัยเมื่อยังอยู่ในโลกมนุษย์ เมื่อพ้นจากวิบากไม่ดี (ชั่ว) แล้ว ก็ได้ไปเสวยวิบากดี (บุญ) เมื่อพ้นจากวิบากดีแล้ว ก็ต้องไปเกิดในโลกมนุษย์อีก

เพราะยังไม่หมดเชื้อเกิด และต้องเป็นไปตามกฎวัฏฏะสงสารที่พระพุทธองค์ได้ตรัสรู้ไว้ แต่ตอนนี้ตัวข้าฯ ยังไม่ได้ไปเกิดเพราะตัวข้าฯ ได้รับอนุญาตโอนโมทนาจากแดนสักคังโลกังให้ดูแลสถานที่นี้ และดูแลสายใยของพระพุทธองค์โคตมะที่ยังอยู่ในโลกมนุษย์ โดยตัวข้าฯ นี้ ได้รับหน้าที่ดูแลสายใยศาสนสถานของพระพุทธโคตมะคือ พระพุทธบาท ที่วัดพระพุทธบาท อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี เพื่อไม่ให้ สูญหายไปจากโลกมนุษย์ และให้อยู่ในโลกมนุษย์จนครบ ๕๐๐๐ พรรษา”

จากนั้นนายเพ็งคนนี้ก็ได้ออกเล่าเหตุการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับรอยพระพุทธบาทดังกล่าว ให้ครูบาคณาและท่านพญาพิงคราชพร้อมทั้งตัวผม (นายไพศาล) ให้ฟังดังนี้

พระพุทธบาทนี้ เกิดขึ้นโดยพระพุทธานุภาพของพระพุทธเจ้าโคตมะ ได้อุบัติขึ้นสถิตอยู่ในที่นี้เมื่อเดือน ๕ ขึ้น ๕ ค่ำ ปี พ.ศ. ๑๙๗๐ ที่อุบัติขึ้นในสถานที่แห่งนี้เพราะว่า เมื่อสมัยพระพุทธองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ ใกล้จะปรินิพพาน ๓ เดือน พระพุทธองค์ได้ตรัสกับพระอัครสาวกทั้งหลาย เช่น พระสารีบุตร พระอานนท์ พระราหุล ว่า “พระองค์ ขออริชฐานให้สรีระร่างส่วนใดส่วนหนึ่งของพระองค์ที่อยู่ในอาการ ๓๒ ประการนี้ จงไปปรากฏให้มนุษย์ได้เห็น และขอให้ได้อยู่ที่สัปบายะ ที่ถูกต้องสมควร เพื่อให้เป็นอนุสสติให้กับมนุษย์และเทวดาทั้งหลายและจะได้กราบไหว้บูชาเอาบุญเป็นอานิสงส์เข้าสู่นิพพานของแต่ละคน ด้วยเหตุนี้อาการทั้ง ๓๒ ประการตามที่พระพุทธองค์ได้ตรัสไว้ก็ได้ปรากฏเป็นรอยพระพุทธบาทตามที่ว่าดังกล่าว”

“เมื่อพระพุทธบาทมาสถิตอยู่ในโลกมนุษย์แล้วก็ได้มีเทวดาทั้งหลายมาดูแลรักษาไว้จนมาถึงสมัยพระเจ้าทรงธรรมก็จึงได้รู้เรื่อง

พระพุทธรูปบาทนี้ ซึ่งเรื่องนี้มีมนุษย์โลกเขาได้รับรู้ไว้และได้เล่ากันต่อมา ซึ่งเป็นการที่ถูกต้องดีแล้ว แต่ในส่วนที่มนุษย์ไม่รู้ันั้นตัวชำนายเพ็ง หรือขุนสัจจะพันธ์ศิริก็จะได้เล่าให้ฟังในครั้งนี้อะละ ...คือ เมื่อพระเจ้าทรงธรรมได้รับรู้ กับพระสงฆ์คณะหนึ่งที่ได้ไปกราบรอยพระพุทธรูปบาท และไปแสวงบุญที่ประเทศลังกา ว่ามีพระพุทธรูปหรือรอยพระพุทธรูป อยู่ที่เชิงเขาสุวรรณบรรพตดังกล่าว จึงให้เสนาอำมาตย์ ชาวบ้าน ชาวเมือง ช่วยติดตามค้นหา จนในที่สุดได้ทราบข่าวจากนายพราน คนหนึ่ง ชื่อ พรานบุญ ได้บอกกล่าวเรื่องราวเหตุที่เกิเกิดขึ้น บนเชิงเขาดังกล่าว พระเจ้าทรงธรรมจึงได้ไปดูพร้อมกับเสนาอำมาตย์ ผู้มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อได้ไปเห็นแล้ว และได้พิสูจน์ตรวจดูแล้ว จึงเชื่อและมีความศรัทธาต่อพระพุทธรูปบาทนี้เป็นอย่างยิ่ง พระองค์คือ พระเจ้าทรงธรรม จึงบอกให้เสนาอำมาตย์และศรัทธาชาวบ้าน ชาวเมือง ช่วยกันแผ้วถางป่าบนเชิงเขานี้ให้เป็นวัดวาอาราม ฝ่ายศรัทธาชาวบ้าน ชาวเมือง เมื่อได้ทราบข่าวอย่างนั้นแล้วก็มี ความปีติยินดีได้ช่วยกันแผ้วถางป่าแห่งนี้ ซึ่งในตอนนั้นถือว่าเป็นป่าดงดิบ ขนาดใหญ่ถึงขั้นที่ว่าพระอาทิตย์ส่องลงมาไม่ถึงพื้นดิน ในสมัยนั้น มีคนแย่งกันทำเป็นอย่างมาก จนเกิดความอิจฉาอคติต่อกัน พระเจ้าทรงธรรมจึงออกมาตัดสินให้แบ่งกันเป็นกลุ่มๆ ตามความถนัด ของใครของมัน โดยในครั้งนั้นพระเจ้าทรงธรรม ได้แบ่งคนออกไป ทำหน้าที่ของแต่ละคนมี ๖ กลุ่ม ดังนี้”

๑. กลุ่มแผ้วถางป่าที่สำคัญมี ๕๒ คน

๒. กลุ่มดูแลเรื่องข้าวน้ำที่สำคัญมี ๓๕ คน

๓. กลุ่มดูแลเรื่องไฟไฟไล่สัตว์ใหญ่สัตว์น้อยที่สำคัญมี ๓๕ คน

๔. กลุ่มดูแลเรื่องไฟฟ้าเพื่อทำงานในตอนกลางคืนที่สำคัญมี ๓๐ คน

๕. กลุ่มดูแลเรื่องการก่อสร้างมณฑปและเสนาสนะสงฆ์อื่นๆ ที่สำคัญมี ๔๐ คน

๖. กลุ่มผู้ดูแลคนเจ็บป่วยในช่วงเวลาทำงานก่อสร้าง และงานทุกอย่าง ในการสร้างครั้งนี้ ที่สำคัญมี ๒๕ คน

ในแต่ละกลุ่มก็ได้ทำงานกันอย่างเต็มความสามารถมีการเสียสละทั้งกาย วาจา ใจ และสิ่งของโดยความบริสุทธิ์และเพื่อเอาบุญทั้งโลกนี้และโลกหน้า และบุคคลทั้ง ๖ กลุ่มนั้น แต่ละกลุ่มมีชื่อดังนี้

๑. กลุ่มแผ้วถางป่าที่สำคัญมี ๕๒ คน มีชื่อดังนี้

๑.๑ นายบุ	๑.๒ นายเข้ม	๑.๓ นายปลิว
๑.๔ นายหม้ง	๑.๕ นายเชื้อ	๑.๖ นายกล้า
๑.๗ นายเพ็ก	๑.๘ นายบ่อน	๑.๙ นายถาด
๑.๑๐ นายถ้ำ	๑.๑๑ นายเปี้ย	๑.๑๒ นายจ้อย
๑.๑๓ นายหึ่ง	๑.๑๔ นายเต็ม	๑.๑๕ นายพก
๑.๑๖ นายแกน	๑.๑๗ นายตาง	๑.๑๘ นายอุบ
๑.๑๙ นายเพ	๑.๒๐ นายเลื่อย	๑.๒๑ นายขาด
๑.๒๒ นายกุ่ม	๑.๒๓ นายแพ่ง	๑.๒๔ นายเจือ
๑.๒๕ นายพิน	๑.๒๖ นายหยาด	๑.๒๗ นายเพ่ง
๑.๒๘ นายกวย	๑.๒๙ นายซุบ	๑.๓๐ นายเปย
๑.๓๑ นายขาน	๑.๓๒ นายเอื่อน	๑.๓๓ นายขบ
๑.๓๔ นายพาด	๑.๓๕ นายฝา	๑.๓๖ นายแมน
๑.๓๗ นายทาบ	๑.๓๘ นายจิ้ง	๑.๓๙ นายหรั่ง

๑.๔๐ นายปาน	๑.๔๑ นายซุย	๑.๔๒ นายคุณ
๑.๔๓ นายผาง	๑.๔๔ นายหวัง	๑.๔๕ นายเพ
๑.๔๖ นายพุด	๑.๔๗ นายแต่	๑.๔๘ นายเค็ง
๑.๔๙ นายชอด	๑.๕๐ นายสาย	๑.๕๑ นายมั่ง
๑.๕๒ นายฟาง		

๒. กลุ่มดูแลเรื่องข้าวน้ำโภชนาอาหารที่สำคัญมี ๓๕ คน มีชื่อดังนี้

๒.๑ นางเขียว	๒.๒ นางผา	๒.๓ นางมุด
๒.๔ นางฟุ้ง	๒.๕ นางห้อม	๒.๖ นางเกลี้ยง
๒.๗ นางกล่อม	๒.๘ นางจาง	๒.๙ นางผิง
๒.๑๐ นางทา	๒.๑๑ นางถอด	๒.๑๒ นางเกื้อ
๒.๑๓ นางเปี้ย	๒.๑๔ นางดำ	๒.๑๕ นางแว่น
๒.๑๖ นางกาง	๒.๑๗ นางภู	๒.๑๘ นางจำ
๒.๑๙ นางขำ	๒.๒๐ นางแผ่ว	๒.๒๑ นางมา
๒.๒๒ นางรุน	๒.๒๓ นางอบ	๒.๒๔ นางจ้อง
๒.๒๕ นางบัน	๒.๒๖ นางสอน	๒.๒๗ นางไล
๒.๒๘ นางป้อม	๒.๒๙ นางลิ	๒.๓๐ นางลี
๒.๓๑ นางเขียบ	๒.๓๒ นางกาบ	๒.๓๓ นางผา
๒.๓๔ นางจาบ	๒.๓๕ นางใส	

๓. กลุ่มดูแลเรื่องไฟฟ้าไล่สัตว์ใหญ่ย่อย ที่มารบกวนชาวบ้าน ในตอนกลางวันมี ๓๕ คน มีชื่อดังนี้

๓.๑ นายผวน	๓.๒ นายจาด	๓.๓ นายบัด
๓.๔ นายหฺร่น	๓.๕ นายฝาง	๓.๖ นายคาม
๓.๗ นายแก่น	๓.๘ นายวาส	๓.๙ นายพุก

๓.๑๐ นายธนู	๓.๑๑ นายมูบ	๓.๑๒ นายหล่อง
๓.๑๓ นายเชื้อ	๓.๑๔ นายแพ	๓.๑๕ นายจั่น
๓.๑๖ นายพก	๓.๑๗ นายคร่ำ	๓.๑๘ นายเจือง
๓.๑๙ นายมุ่ม	๓.๒๐ นายคาค	๓.๒๑ นายปู่
๓.๒๒ นายเพี้ย	๓.๒๓ นายเมือง	๓.๒๔ นายชุม
๓.๒๕ นายสังข์	๓.๒๖ นายเก็ง	๓.๒๗ นายเบ็ง
๓.๒๘ นายขาว	๓.๒๙ นายจวง	๓.๓๐ นายคลั่ง
๓.๓๑ นายพ่อน	๓.๓๒ นายอิม	๓.๓๓ นายหุน
๓.๓๔ นายหนู	๓.๓๕ นายเจิม	

๔. กลุ่มดูแลเรื่องไฟฟ้าเพื่อทำงานในตอนกลางคืน ที่สำคัญ
มี ๓๐ คน มีชื่อดังนี้

๔.๑ นายซุบ	๔.๒ นายเมือง	๔.๓ นายคุ่ม
๔.๔ นายผาด	๔.๕ นายดี	๔.๖ นายขัน
๔.๗ นายนาค	๔.๘ นายเสาร์	๔.๙ นายเกลื่อน
๔.๑๐ นายมาบ	๔.๑๑ นายบด	๔.๑๒ นายเครื่อง
๔.๑๓ นายเหลว	๔.๑๔ นายขำ	๔.๑๕ นายเพียร
๔.๑๖ นายคล้าย	๔.๑๗ นายหมาน	๔.๑๘ นายจั่น
๔.๑๙ นายจิ้น	๔.๒๐ นายเต้า	๔.๒๑ นายบ้า
๔.๒๒ นายแม่น	๔.๒๓ นายผุด	๔.๒๔ นายรส
๔.๒๕ นายหลั่น	๔.๒๖ นายหมุ่น	๔.๒๗ นายเถื่อ
๔.๒๘ นายสูง	๔.๒๙ นายเฉย	๔.๓๐ นายบุ

๕. กลุ่มก่อสร้างมณฑปและเสนาสนะสงฆ์อื่นๆ ที่สำคัญมีทั้งหมด
๔๐ คน มีชื่อดังนี้

๕.๑ นายเพ็งหรือขุนสัจจะพันธศิริ		
๕.๒ นายเส็งหรือขุนยกกระบัตร		
๕.๓ นายทบหรือหมื่นแผ้วอากาศ		
๕.๔ นายเพื้อหรือหมื่นสุวรรณปราสาท		
๕.๕ นายเกื้อหรือหมื่นชินธาตุ		
๕.๖ นายเบ้งหรือหมื่นศรีสัปปุรุช		
๕.๗ นายทตหรือหมื่นอินทรรักษา		
๕.๘ นายช้อยหรือหมื่นราชชำนาญบุณินทร		
๕.๙ นายอาดหรือหมื่นมหาเจดีย์		
๕.๑๐ นายชดหรือหมื่นศรีพุทธบาล		
๕.๑๑ นายคาค	๕.๑๒ นายเปี่ยม	๕.๑๓ นายหมุ่น
๕.๑๔ นายเปียก	๕.๑๕ นายสุ่ม	๕.๑๖ นายส่วน
๕.๑๗ นายรอด	๕.๑๘ นายเข้ม	๕.๑๙ นายทองมา
๕.๒๐ นายสุ่น	๕.๒๑ นายสอ	๕.๒๒ นายล้อม
๕.๒๓ นายฝุย	๕.๒๔ นายค้อย	๕.๒๕ นายเนือง
๕.๒๖ นายบัว	๕.๒๗ นายเหิม	๕.๒๘ นายมั่ง
๕.๒๙ นายปุง	๕.๓๐ นายฟัก	๕.๓๑ นายจาบ
๕.๓๒ นายมัว	๕.๓๓ นายฟุ้ง	๕.๓๔ นายแถม
๕.๓๕ นายเม็ก	๕.๓๖ นายเอียด	๕.๓๗ นายที
๕.๓๘ นายไปล์	๕.๓๙ นายผูก	๕.๔๐ นายทับ

๖. กลุ่มผู้ดูแลคนเจ็บป่วย ในช่วงระยะเวลาในการก่อสร้างแพ้วทาง
ทุกอย่าง ที่สำคัญมี ๒๕ คน มีชื่อดังนี้

๖.๑ นายพวน	๖.๒ นายคล้าย	๖.๓ นายลิ้ม
๖.๔ นายอาด	๖.๕ นายแผ่น	๖.๖ นายจุง
๖.๗ นายงำ	๖.๘ นายลุน	๖.๙ นายจุม
๖.๑๐ นายคัก	๖.๑๑ นายฉ่อย	๖.๑๒ นายหล้า
๖.๑๓ นายชาด	๖.๑๔ นายวง	๖.๑๕ นายเพ็ก
๖.๑๖ นางคำสุข	๖.๑๗ นางคำใส	๖.๑๘ นางคำมุก
๖.๑๙ นางคำ	๖.๒๐ นางคำเสริม	๖.๒๑ นางคำก้อม
๖.๒๒ นางคำผา	๖.๒๓ นางคำจันทร์	๖.๒๔ นางดำ
๖.๒๕ นางคำดี		

พอพูดจบนายเพ็งก็ได้เล่าต่อไปอีกว่า วันที่พระเจ้าทรงธรรม
เสด็จมาดูพระบาทนี้เป็นวันเพ็ญ เดือน ๑๒ ปี พ.ศ. ๒๑๖๕ เวลา ก่อนเพล
พระองค์ได้เสด็จมาพร้อมเสนาอำมาตย์ พราหมณ์บุโรหิต จำนวน ๕๖ คน
เมื่อมาดูแล้วก็พิจารณาได้เห็นว่า เป็นพระพุทธรูปที่มีลักษณะถูกต้อง
ตามมงคลทุกอย่าง พระองค์คือพระเจ้าทรงธรรม ทรงมีความโสมนัสปิติ
ยินดีเป็นอย่างยิ่ง จึงพาเสนาอำมาตย์ พราหมณ์บุโรหิต ทุกคนกราบ
และสวดมนต์ตรงที่พระพุทธรูปนั้น ด้วยความเลื่อมใสศรัทธาเป็นอย่างยิ่ง
และสิ่งที่เพิ่มความศรัทธาให้แก่พระเจ้าทรงธรรม และเสนาอำมาตย์
ตลอดถึงพราหมณ์บุโรหิตในครั้งนี้คือ ก่อนจะเดินทางกลับปราสาทราชวัง
เมืองหลวง พระองค์และเสนาอำมาตย์ พราหมณ์บุโรหิตทั้งหลายได้เห็น
อิกาเฝือก ๓ ตัว บินลงมาที่พระบาทอย่างรวดเร็ว ที่ปากอิกานั้นได้คาบ

ดอกไม้มาตัวละดอก แล้วปล่อยดอกไม้้นั้นออกจากปากตกไปที่รอยพระพุทธรูปนั้น แล้วส่งเสียงร้องขึ้นตัวละ ๓ ครั้ง รวมเป็น ๙ ครั้ง แล้วก็บินขึ้นไปบนอากาศ หายไปบนอากาศอย่างรวดเร็ว ดอกไม้ที่อีกาวางไว้บนรอยพระพุทธรูปนั้นมีแค่ ๓ ดอก ส่งกลิ่นหอมตลบอบอวลไปทั่วบริเวณนั้น ซึ่งสร้างความประหลาดอัศจรรย์ใจต่อพระเจ้าทรงธรรมตลอดถึงบริวารยิ่งนัก

ในระหว่างที่พระเจ้าทรงธรรมและเหล่าเสนาอำมาตย์ พราหมณ์ บุโรหิต กำลังตกตะลึงกับอีกาเผือก ๓ ตัว ที่บินหายไปบนอากาศนั้น เมื่อมองมาที่รอยพระพุทธรูปอีกทีก็ให้เห็นหมาป่า (หมาจิ้งจอก) ๓ ตัว นิ่งหมอบอยู่ทางสันพระบาท ก็ไม่มีใครสังเกตเห็นว่าหมาป่านี้มาจากทิศทางไหนเพราะแถวนี้ผู้คนก็เต็มไปหมด อยู่ๆ ก็มาปรากฏให้เห็นอยู่ตรงนั้น หมาป่า (หมาจิ้งจอก) ๓ ตัวนั้นนิ่งหมอบลง แต่ทำหน้าทั้งสองเท้าแบแล้วเอามาชิดกันคล้ายกับคนยกมือไหว้พระบาท หมาป่า (หมาจิ้งจอก) ๓ ตัวนี้ อยู่ในลักษณะทำพร้อมกัน พร้อมกับเห่าหอนขึ้นชั่วเวลาหนึ่งพอให้คนได้รู้ได้เห็น พระเจ้าทรงธรรมและเหล่าเสนาอำมาตย์ พราหมณ์ บุโรหิตทั้งหลายได้เห็นดังนั้นก็สร้างความตกตะลึงมากยิ่งขึ้น และในระหว่างที่ทุกคนตกตะลึงนั้นหมาป่า (หมาจิ้งจอก) ๓ ตัวนั้น ก็เดินออกจากตรงนั้นไปอย่างรวดเร็ว แล้วก็หายไปในช่วงต้นไม้สักขนาดใหญ่ที่อยู่บริเวณนั้นบังอยู่

ซึ่งเรื่องนี้เมื่อพระองค์ คือ พระเจ้าทรงธรรมและเหล่าเสนาอำมาตย์ พราหมณ์ บุโรหิต ได้พูดคุยกันมาตลอดทางในการเดินทางกลับปราสาทราชวัง เมื่อมาถึงปราสาทราชวังแล้วก็ยังได้พูดคุยโจษขานกันไปต่างๆ นานา เกี่ยวกับเหตุการณ์ครั้งนี้

จากนั้นนายเพ็งหรือขุนสัจจะพันธศิริได้เล่าต่อไปว่า การแผ้วถางก่อสร้างรอยพระพุทธรูป เพื่อให้เป็นที่สักการบูชาแก่นุชน้อยและเทวดาทั้งหลาย การสร้างได้สร้างเสนาสนะต่างๆ ไว้ตามสมควร เช่น มณฑปที่พักสงฆ์ ถากถางป่าให้ดูดีเหมาะสมที่จะเป็นศาสนสถาน การทำก็ได้แบ่งเป็นหมวดหมู่หรือเป็นกลุ่มดังที่ได้เล่าไว้ การแผ้วถางก่อสร้างในครั้งนั้นได้ทำกันอย่างขะมักเขม้นและรวดเร็ว เพราะทุกคนมีความศรัทธาต่อพระพุทธรูปนี้เป็นอย่างมาก ซึ่งการแผ้วถางก่อสร้างสถานที่นี้ใช้เวลา ๒ ปี ก็สำเร็จเรียบร้อยตามคำสั่งพระเจ้าทรงธรรม เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว พระเจ้าทรงธรรมก็ได้ทำการอบรมสมโภชในวันเพ็ญเดือน ๑๒ ปี พ.ศ. ๒๑๖๗ ในคราวนี้มีการถือศีลปฏิบัติธรรมกันอย่างเคร่งครัดเป็นเวลา ๑ เดือน มีหมู่คนมาปฏิบัติธรรมกันจำนวนมาก นับว่าหมู่คนหรือกลุ่มคนนี้ได้บุญกันอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ในวันถวายเสนาสนะสงฆ์ต่างๆ ที่พระเจ้าทรงธรรมได้สร้างขึ้นพร้อมกับหมู่เหล่าเสนาอำมาตย์ และชาวบ้านทุกคน ที่ได้บอกไว้ก็ได้นิมนต์พระมหาเถระที่ปฏิบัติดี มีศีลธรรมวินัยเคร่งครัดมาเจริญพระพุทธมนต์อนุโมทนา กับหมู่ที่ได้สร้างทั้งหลาย เมื่อพระสงฆ์อนุโมทนาแล้วก็ให้ทุกคนกรวดน้ำลงดินอธิษฐานจิตตามศรัทธาของใครของมัน หรือตามความปรารถนาของแต่ละคนที่ได้ตั้งใจไว้ พระมหาเถระที่พระเจ้าทรงธรรมนิมนต์มามี ๑๙ รูป มีชื่อดังนี้

๑. ท่านสาธุเจ้าเมธังกรมหาเถร	๒. ท่านสาธุเจ้าชินามหาเถระ
๓. ท่านสาธุเจ้าถาวโรมหาเถร	๔. ท่านสาธุเจ้าสรภังค์มหาเถร
๕. ท่านสาธุเจ้าอภิวังค์มหาเถร	๖. ท่านสาธุเจ้าพุทธสรณ์มหาเถร
๗. ท่านสาธุเจ้ากัลยาณมหาเถร	๘. ท่านสาธุเจ้าพรหมเสโนมหาเถร

๙. ท่านสาธุเจ้ากัศโลปมหาเถร
๑๐. ท่านสาธุเจ้าภริทัตโตมหาเถร
๑๑. ท่านสาธุเจ้าสุจิตโตมหาเถร
๑๒. ท่านสาธุเจ้าชัตติยะมหาเถร
๑๓. ท่านสาธุเจ้าคัมภีโรมหาเถร
๑๔. ท่านสาธุเจ้าอินทโสโรมหาเถร
๑๕. ท่านสาธุเจ้าคันธสีโลมหาเถร
๑๖. ท่านสาธุเจ้าสุปัญโญมหาเถร
๑๗. ท่านสาธุเจ้าอนินชโลมหาเถร
๑๘. ท่านสาธุเจ้าอภิโชณมหาเถร
๑๙. ท่านสาธุเจ้าอภิวังโสมหาเถร

ด้วยเดชะผลาอาณิสสผลบุญ ที่ทุกคนได้ทำด้วยความศรัทธา ได้สละทั้งร่างกาย แรงวาจา แรงใจ ก็จึงทำให้ทุกคนได้สมปรารถนาตามแรงอธิษฐานกรวดน้ำลงดินของใครของมัน ที่ได้ปรารถนาอธิษฐานไว้ โดยทุกคนก็ได้เกิดมาตามแรงบุญแรงกรรมของแต่ละคนดังนี้

► ๑. กลุ่มคนแผ้วถางป่าที่สำคัญมี ๕๒ คน มีชื่อดังนี้

- ๑.๑ นายบุญ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าคงภาวนาวิเวก อยู่วัดป่าชุมทอง ต.พระครู อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
- ๑.๒ นายเข้ม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าพิศาลธรรมโสภิตบุญช่วย อยู่วัดพระพุทธรูป อ.พระพุทธรูป จ.สระบุรี
- ๑.๓ นายปลิว เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าปิ่นโสภณปริยัติกิจ อยู่วัดพระพุทธรูป อ.พระพุทธรูป จ.สระบุรี
- ๑.๔ นายหมั่ง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าวรภัททะโกภิกขุพูนศักดิ์ อยู่วัดราชประดิษฐ์สถิตมหาสีมาราม กรุงเทพฯ
- ๑.๕ นายเชื้อ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าจิตตคุตโตภิกขุเชิด อยู่วัดสุทัศน์เทพวราราม กรุงเทพฯ
- ๑.๖ นายกล้า เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าจันทสีโลภิกขุพิมพ์ อยู่วัดพระพุทธรูป อ.พระพุทธรูป จ.สระบุรี

๑.๗ นายเพ็ก เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
บุญญะระโตภิกขุศรีจันทร์ วัดบึงพระลานชัย อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

๑.๘ นายบ่อน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
อภิวัฒน์โณภิกขุชาวลิตร อยู่วัดพระพุทธรบาท อ.พระพุทธรบาท จ.สระบุรี

๑.๙ นายถาด เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ชิตญาโณภิกขุสุรพล อยู่วัดพระเชตุพนฯ กรุงเทพฯ

๑.๑๐ นายถ้ำ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ประยูรพิศาลมงคลวัฒน์สันติสาโรภิกขุ อยู่วัดศรัทธาประชากร
อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.สระบุรี

๑.๑๑ นายเบี้ย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ประรักกะโมภิกขุแผ้ว อยู่วัดเทพธิดาราม กรุงเทพฯ

๑.๑๒ นายจ้อย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
โกวิทภิกขุสมเกียรติ อยู่วัดอรุณราชวราราม เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ

๑.๑๓ นายหัง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ปัญญาวีเสโสภิกขุวิเศษ อยู่วัดเขาเงิน อ.พระพุทธรบาท จ.สระบุรี

๑.๑๔ นายเต็ม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ประยูรประสาทสารคุณ อยู่วัดศรัทธาประชากร อ.เฉลิมพระเกียรติ
จ.สระบุรี

๑.๑๕ นายพก เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
วรญาณสุนทรสุเทพ อยู่วัดถ้ำญาณสังวร อ.แก่งคอย จ.สระบุรี

๑.๑๖ นายแถม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
วีรธรรมประวุฒิกุล อยู่วัดศรีสัจจาวาส อ.วิหารแดง จ.สระบุรี

๑.๑๗ นายตาบ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
จวงประดิษฐ์วรคุณ อยู่วัดเสนานภมิตร อ.หนองแค จ.สระบุรี

๑.๑๘ นายอุบ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ผันสรกิจพิจารณา อยู่วัดราษฎร์เจริญ บ้านแปดค้อ อ.หนองแค จ.สระบุรี

๑.๑๙ นายเพ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ภาวนาวิทยาคม อยู่วัดศรีเทพนิมิตวนาราม จ.สระบุรี

๑.๒๐ นายเจื้อย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
เสวกราชรัตนกิจ อยู่วัดพระพุทธบาท อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี

๑.๒๑ นายชาติ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
พรหมเมธอาจารย์ หรือพรหมเทพาจารย์ (ฟังไม่ชัด) อยู่วัดธารเกษม
อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี

๑.๒๒ นายกุ่ม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
สิทธิพิมลพะยอม อยู่วัดพระพุทธบาท อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี

๑.๒๓ นายแพ่ง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
วรพุทธาภิบาลประเสริฐ อยู่วัดพระพุทธบาท อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี

๑.๒๔ นายเจือ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ปัญญาวิชิตคุณวิเชียร อยู่วัดพระพุทธบาท อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี

๑.๒๕ นายพิน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
พิพัฒน์กิจจานุกุลดำรง อยู่วัดพระพุทธบาท อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี

๑.๒๖ นายหยาด เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ชาติวชิโรภิกขุวิเชียร อยู่วัดพระพุทธบาท อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี

๑.๒๗ นายเพ่ง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า
ท่านสาธุเจ้าฐิตเมโทภิกขุประดิษฐ์ อยู่วัดพระพุทธฉาย อ.เมือง จ.สระบุรี

๑.๒๘ นายกวย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า อาทิตยวิศิษฐคุณาภรณ์ อยู่วัดมงคลชัยพัฒนา อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.สระบุรี

๑.๒๙ นายขุบ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าศิริภัทรกิจสมศรี อยู่วัดหน้าพระลาน อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.สระบุรี

๑.๓๐ นายเปย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้ายอดประสูตสังฆกิจอินทโชติ อยู่วัดหนองปลาหมอ อ.หนองแค จ.สระบุรี

๑.๓๑ นายชาน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า เกษมสุตาภิรมย์ อยู่วัดหนองปลาหมอ ต.หนองปลาหมอ อ.หนองแค จ.สระบุรี

๑.๓๒ นายเอื่อน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า บุญส่งสมบุญธสังวัตร อยู่วัดตะกุด ต.ตลิ่งชัน อ.เมือง จ.สระบุรี

๑.๓๓ นายขบ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า วิศาลธรรมภูษิต อยู่วัดอรัญญวาสี ต.หนองปลาไหล อ.เมือง จ.สระบุรี

๑.๓๔ นายพาด เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อ ท่านสาธุเจ้า ปิยธรรมวิสิทธิ์ อยู่วัดทองพุ่มพวง อ.เมือง จ.สระบุรี

๑.๓๕ นายผา เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า สุนทรโสภณธรรมา อยู่วัดหนองสะเดา อ.หนองแค จ.สระบุรี

๑.๓๖ นายแมน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า ศาสตราวุฒิกาวานาวรรคณ อยู่วัดเขาพระ อ.แก่งคอย จ.สระบุรี

๑.๓๗ นายทาบ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า ภาวนาพิลาศ อยู่วัดเขาวง อ.พระพุทธรูป จ.สระบุรี

๑.๓๘ นายจิ่ง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า สังคสังวรกิจประยุต อยู่วัดพะเยา อ.เส้าไห้ จ.สระบุรี

๑.๓๙ นายหรั่ง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นทหาร ชื่อว่า อุทัย อุดานภาเดช อยู่บ้านเลขที่ ๗๑/๑ ถ.เคชอุดม ต.ในเมือง อ.ในเมือง จ.นครราชสีมา

๑.๔๐ นายปาน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นตำรวจ ชื่อว่า เอนก พันธุ์กุ่ม อยู่บ้านเลขที่ ๑๙๖/๘๐ หมู่ที่ ๑ ต.ปากข้าสาร อ.เมือง จ.สระบุรี

๑.๔๑ นายชัย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นตำรวจ ชื่อว่า กิตติศักดิ์ ภูแฮมแสง อยู่บ้านเลขที่ ๑๐๙ บ้านหนองแขว ต.เขาพระนอน อ.ยางตลาด จ.กาฬสินธุ์

๑.๔๒ นายคุณ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นทหาร ชื่อว่า กฤษณชัย ดีปินตา อยู่บ้านเลขที่ ๓๙ บ้านน้ำเกียน ต.น้ำเกียน อ.ภูเพียง จ.น่าน

๑.๔๓ นายผาง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายเด่นนที ทาเหล็ก อยู่บ้านเลขที่ ๒๕๕/๒๓ หมู่บ้านอยู่สบาย ๕ ถ.เทศบาล ๔ ต.ปากเพรียว อ.เมือง จ.สระบุรี

๑.๔๔ นายวัง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นตำรวจ ชื่อว่า ทองเยี่ยม เสียงล้ำ อยู่บ้านเลขที่ ๒๐๘ บ้านห้วยทราย ต.คำชะอี อ.คำชะอี จ.มุกดาหาร

๑.๔๕ นายพุ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายปริญญา ชัยช่อม** อยู่บ้านเลขที่ ๑๖๖/๑ หมู่ที่ ๔ ต.นครสวรรค์ออก อ.เมือง จ.นครสวรรค์

๑.๔๖ นายพุต เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นทหารชื่อว่า **พงศ์ศักดิ์ บำรุงกิจ** อยู่บ้านเลขที่ ๑๖๖/๑ หมู่ที่ ๑ ต.ป่าชะ อ.บ้านนา จ.นครนายก

๑.๔๗ **นายแต่** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **ดร. ภัคเดช คมสัน** รับราชการ สังกัดสำนักงานศาลปกครอง

๑.๔๘ **นายเค็ง** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายพหล ศรีбарามี** ทำงานเป็นที่ปรึกษากฎหมาย อยู่บริษัทเทคโนโลยีแห่งหนึ่ง กรุงเทพฯ

๑.๔๙ **นายขอด** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นทหารชื่อว่า **สุรียา กลับภิมย์** อยู่บ้านเลขที่ ๔๓/๑ หมู่ที่ ๗ ต.มหาโพธิ์ อ.สระโบสถ์ จ.ลพบุรี

๑.๕๐ **นายสาย** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายบุญคำ หนานอด** อยู่บ้านเลขที่ ๑๒๔/๑ หมู่ที่ ๔ ต.โคกคราม อ.บางปลาม้า จ.สุพรรณบุรี

๑.๕๑ **นายมั่ง** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายชัยณรงค์ วรรณย์สุรวัฒนา** อยู่บ้านเลขที่ ๓๑ ถ.อิสรภาพ ซ.๙ เขตธนบุรี กรุงเทพฯ

๑.๕๒ นายฟาง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า
นายไพศาล เอื้อวิทยากุล อยู่ร้านลพบุรียางยนต์
อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี

► ๒. กลุ่มดูแลเรื่องข้าวน้ำโภชนาอาหารที่สำคัญมี ๓๕ คน
มีชื่อดังนี้

๒.๑ นางเชียว เกิดมาในโลกมนุษย์
ชาติปัจจุบันชื่อว่า นางอาทิตย์ยา ต่อบุญศุภชัย
อาชีพค้าขาย จ.สระบุรี

๒.๒ นางผา เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า
นางจิราพร เอื้อวิทยากุล อยู่ร้านลพบุรียางยนต์
อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี

๒.๓ นางมุด เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า
นางเอมอร ต่อบุญศุภชัย อาชีพค้าขาย จ.สระบุรี

๒.๔ นางฟุ้ง เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า นางทัศนีย์
บุญธรรม อยู่บ้านเลขที่ ๒๖ หมู่ที่ ๗ ต.ดาวเรือง อ.เมือง จ.สระบุรี

๒.๕ นางหอม เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า นางประไพศรี
กว้างสวัสดิ์ อยู่บ้านเลขที่ ๖๙ หมู่ที่ ๒ อ.ศรีเชียงใหม่ จ.อุบลราชธานี

๒.๖ **นางเกลี้ยง** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางดารารัตน์ คำดำ** ทำงานอยู่บริษัทเอเชียพอร์ตแลนด์อุตสาหกรรม ต.โคกแย้ อ.หนองแค จ.สระบุรี

๒.๗ **นางกล่อม** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางทัศนีย์ เกตรา** อยู่โรงเรียนบางแก้วประชาสวรรค์ ต.บางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

๒.๘ **นางจาง** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางชุติมนต์ โอมาก** อยู่กรมป่าไม้ กองนิติกร กรุงเทพฯ

๒.๙ **นางผิน** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางสุธิตา บันจะมาตย์** อยู่โรงเรียนบ้านดงยาง ต.ห้องแซง อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร

๒.๑๐ **นางทา** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางสากล โคยาน** อยู่โรงเรียนบ้านจอมताल ต.จอมศรี อ.เพ็ญ จ.อุดรธานี

๒.๑๑ **นางถอด** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางณัฐวรรณ คำคล้าย** ทำงานอยู่บ้าน หรือร้านสตูดิโออิมเพจมา คัลเลอร์ ดีไซน์ อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี

๒.๑๒ **นางเกื้อ** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางทิพย์ภรณ์ กลั่นการนา** อยู่กองบิน ๗๑ แผนกสื่อสาร อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี

๒.๑๓ **นางเบีย** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางสำรวม เย็นเหลือ** อยู่บ้านเลขที่ ๗๔ หมู่ที่ ๖ ต.เขียปราสาท อ.หนองกี่ จ.บุรีรัมย์

๒.๑๔ **นางดำ** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางวัชร บุษุรังสี** อยู่โรงพยาบาลศรีสงคราม อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม

๒.๑๕ **นางแว่น** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางปราณี นามลี** อยู่บ้านเลขที่ ๘๕ หมู่ที่ ๔ ต.บึงโขงหลง อ.บึงโขงหลง จ.หนองคาย

๒.๑๖ **นางกาง** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางประยงค์ เหล่าจุมพล** อยู่บ้านเลขที่ ๖๔๑/๕ ในตัว อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น

๒.๑๗ นางภู เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นางอนุรีย์ เต็มวัฒนพงศ์ อยู่บ้านเลขที่ ๑๔/๗๘ ถ.รามอินทรา ซอยบุญนาคนา เขตบางเขน กรุงเทพฯ

๒.๑๘ นางจำ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นางรัตนานันต์ทพพงศ์ ทำงานอยู่ฟิวเจอร์พาร์ค

๒.๑๙ นางขำ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นางศิริพร เดชสิงห์ ทำงานอยู่ บริษัท สยามแม็คโคร

๒.๒๐ นางแผ้ว เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นางวิไลรัตน์ ศิริโสภณสิน ทำงานอยู่กระทรวงคมนาคม อยู่แผนกนโยบายและการขนส่งจราจร

๒.๒๑ นางมา เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นางชลธิชา ภาคสุวรรณ ทำงานอยู่ ดีเอ็มโพเรียม

๒.๒๒ นางรุน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นางปราณี บุญญา อยู่โรงเรียนบ้านสองชั้น ต.หินกอง อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด

๒.๒๓ นางอบ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นางสาวิตตรี สิทธิเวช อยู่โรงพยาบาลจิตเวช อ.เมือง จ.นครราชสีมา

๒.๒๔ นางจ้อง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นางอมรรัตน์ สิงห์ตราหง่าน อยู่บ้านเลขที่ ๖๙๒/๔๔ ซอยพญานาค เขตพญาไท กรุงเทพฯ

๒.๒๕ นางบัน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นางอรพินท์ แสงพระวงศ์ อยู่บ้านเลขที่ ๘๘ หมู่ที่ ๔ แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ

๒.๒๖ **นางสอน** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางกรรณนิทรา พรหมพระสอน** อยู่บ้านเลขที่ ๑๘ หมู่ที่ ๖ ต.บางพระ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี

๒.๒๗ **นางไล** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางนาทิรัตน์ บุญรัตน์** ทำงานอยู่ฟู้ดแพชชั่น อยู่ฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล

๒.๒๘ **นางป้อม** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **คุณอรุณี เขียวชะอุ่ม** อยู่บ้านเลขที่ ๖๗ ถ.สุขุมวิท ๖๔ ซอยพงศ์เวชอนุสรณ์ ๒ แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพฯ

๒.๒๙ **นางลิ** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางปรานอม สิงห์ดินดำ** อยู่โรงเรียนบ้านหนองดินดำ ต.บ้านแก้ง อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ

๒.๓๐ **นางลี** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางอรณัฐ อติเรกโชติกุล** อยู่บ้านเลขที่ ๑/๒๓๓ ถนนจรัญสนิทวงศ์ ๔๖ ซอยวรพงศ์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ

๒.๓๑ **นางเชียบ** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางสุวดี พึ่งบุญพระ** ทำงานอยู่ ฟิฟิกรูป

๒.๓๒ **นางกาบ** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางปราณี มาเดช** อยู่บ้านเลขที่ ๖๘/๘ ถนนธานี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

๒.๓๓ **นางผำ** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางชนิษฐา หนะมิตร** ทำงานอยู่ บริษัท ซีฟิออลล์ กรุงเทพฯ

๒.๓๔ **นางจาบ** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **คุณวันวิมล สีเพียรพล ๔๕/๘๒ หมู่ที่ ๖ ถนนพระราม ๒ แขวงสามก่า เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ**

๒.๓๕ นางใส เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นางอัสนี
วิสุทธิรัตนโสภณ อยู่บ้านเลขที่ ๙๗/๒๒ หมู่บ้านศรีบัณฑิต ๓ อ.บางกรวย
จ.นนทบุรี

▶ ๓. กลุ่มดูแลเรื่องไฟฟ้าไล่สัตว์ใหญ่น้อย ที่มารบกวนชาวบ้าน
ในตอนกลางวัน ที่สำคัญมี ๓๕ คน มีชื่อดังนี้

๓.๑ นายผวน เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายฐานันดร
พิงขึ้น ๘๖/๑ หมู่ที่ ๖ ต.โกรกพระ อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์

๓.๒ นายจาด เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันเป็นทหารชื่อว่า
เกรียงศักดิ์ ไตรโสภณ อยู่ค่ายสุรธรรมพิทักษ์ อ.เมือง จ.นครราชสีมา

๓.๓ นายบัด เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายฉัตรณรงค์
พุ่มทอง อยู่กองพัสดุกลาง ฝ่ายพัสดุ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต จ.นนทบุรี

๓.๔ นายหรั่ง เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายธงชัย
ชนะรัตน์ อยู่โรงพยาบาลพระพุทธรูป ฝ่ายรังสีวิทยา อ.พระพุทธรูป
จ.สระบุรี

๓.๕ นายผาง เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายพนิตย์
สอนอิมศาสตร์ อยู่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต กองผลิตโสตฯ อ.บางกรวย
จ.นนทบุรี

๓.๖ นายคาม เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายพรเทพ
โกศลขึ้นวิจิตร อยู่ บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย โรงงานท่าหลวง อ.บ้านหมอ
จ.สระบุรี

๓.๗ นายแท่น เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันเป็นทหาร ชื่อว่า
พิรพงศ์ ปริญาสุจิตต์ อยู่ค่ายธนระวี อ.ปรางบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์

๓.๘ นายวาส เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นทหารชื่อว่า **วิโรจน์ เสนาะสันต์** อยู่กรรมการลาดตระเวนทางอากาศ ดอนเมือง กรุงเทพฯ

๓.๙ นายพุก เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายอเนกพันธ์ เขยชม** อยู่สถานีรถไฟกรุงเทพฯ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ

๓.๑๐ นายเสน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายประยุทธ์ สุธะไชยบุลย์** อยู่สำนักงานกระทรวงศึกษาธิการอำเภอธวัชบุรี อำเภอธวัชบุรี จ.ร้อยเอ็ด

๓.๑๑ นายมวบ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นทหารชื่อว่า **วีระชัย เรืองชูเกียรติ** อยู่ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช กองพันทหารสื่อสารที่ ๔ อ.เมือง จ.พิษณุโลก

๓.๑๒ นายหล่อ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นตำรวจชื่อว่า **วิรัช ปวงนิยม** อยู่สถานีตำรวจ อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา

๓.๑๓ นายเชื้อ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายสุรชัย บำสันเทียะ** อยู่บ้านพักสถานีอนามัยบึงอ้อ อ.ขามทะเลสอ จ.นครราชสีมา

๓.๑๔ นายแพ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นทหารชื่อว่า **ศรายุ บรรเทาวงศ์** อยู่การทำเรือ แผนกสื่อสาร แขวงคลองเตย เขตพระโขนง กรุงเทพฯ

๓.๑๕ นายจัน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายสนิทรุจิณรงค์**

๓.๑๖ นายพก เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายโชคกวีธรรมพูลสวัสดิ์**

๓.๑๗ **นายคร่ำ** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายศักดิ์ดา ลามเจริญ**

๓.๑๘ **นายเจื่อง** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายอำนาจ ยอดเพชร**

๓.๑๙ **นายมูม** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายแมนรัตน์ รัตนสุคนธ์**

๓.๒๐ **นายคาค** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายชุมพร พลรักษ์**

๓.๒๑ **นายปู** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายธนเสก อัครานุวัตร**

๓.๒๒ **นายเพี้ย** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นทหารชื่อว่า **วีรพล ทองทัศน์** อยู่กรมทหารปืนใหญ่ที่ ๒๑ ค่ายพหลโยธิน อ.เมือง จ.ลพบุรี

๓.๒๓ **นายเมือง** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายเนตร ครบสุวัน** อยู่บ้านเลขที่ ๓๒ หมู่ที่ ๗ ต.กันทรารมย์ อ.อุษันธุ์ จ.ศรีสะเกษ

๓.๒๔ **นายขุม** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายศุภกิจ เสืออุดม** อยู่บ้านเลขที่ ๑๐๓/๑ บ้านโนนสมอ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

๓.๒๕ **นายสังข์** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายสัพพัญญู สว่างอารมย์** ทำงานอยู่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อ.ควนขนุน จ.พัทลุง

๓.๒๖ **นายเก็ง** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นทหารเรือชื่อว่า **สมบัติ ประจิตร** อยู่ฝ่ายการเงิน พันร.๑ ต.พลูตาหลวง อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี

๓.๒๗ นายเบ้ง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นทหาร ชื่อว่า สมควร ปานลอยวงศ์ อยู่บ้านเลขที่ ๘๙/๑๙๐ หมู่ที่ ๗ ซอยวัดเกาะ ถนนพหลโยธิน ๕๔/๑ เขตสายไหม กรุงเทพฯ

๓.๒๘ นายขาว เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายศุภพงศ์ เอี่ยมประณีต อยู่บ้านเลขที่ ๑๒๓ หมู่ที่ ๒ ต.ถ้ำทอง อ.เมือง จ.น่าน

๓.๒๙ นายจวง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นตำรวจ ชื่อว่า สมชาย ไทยกิ่ง อยู่บ้านเลขที่ ๑๖๐ หมู่ที่ ๔ ต.ป่าหวาย อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี

๓.๓๐ นายคลัง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายสุรศักดิ์ ตาซื่อ ทำงานอยู่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดอำนาจเจริญ อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ

๓.๓๑ นายผ่อน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายสุรเจตน์ ละอองนวล อยู่บ้านเลขที่ ๙ ถนนแจ้งสนิท ซอย ๓ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ยโสธร

๓.๓๒ นายอิม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า สมควรอมรสมณคุณ อยู่วัดอัมพวัน อ.เมือง จ.ลพบุรี

๓.๓๓ นายหุน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า สมเกียรติกิตติญาณเมธี อยู่วัดกลาง อ.เมือง จ.ลพบุรี

๓.๓๔ นายหนู เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า ธีราจาโรภิกขุสุพจน์ อยู่วัดสิริจันทรมิตร อ.เมือง จ.ลพบุรี

๓.๓๕ นายเจิม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า บุญเลิศอุดมศีลคุณ อยู่วัดถ้ำพรหมโลก อ.ชัยบาดาล จ.ลพบุรี

► ๔. กลุ่มดูแลเรื่องไฟฟ้าเพื่อทำงานในตอนกลางคืน ที่สำคัญมี ๓๐ คน มีชื่อดังนี้

๔.๑ นายชุม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายदनัยศิริ ชาญวิทยารมย์ ทำงานเป็นหัวหน้าสนามช่างแข่งรถ อยู่จ.บุรีรัมย์

๔.๒ นายเมียง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายสุริยา ดอกไม้งาม อยู่บ้านเลขที่ ๓ หมู่ที่ ๕ ต.แหลมทอง อ.ภักดีชุมพล จ.ชัยภูมิ

๔.๓ นายคุ่ม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายอรุณรักษ์ พลลาชม อยู่บ้านเลขที่ ๑๕๓ บ้านโพนสูง ต.เหล่าโพนค้อ อ.โคกศรีสุพรรณ จ.สกลนคร

๔.๔ นายผาด เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายอาทิตย์ วงศ์ท้าว อยู่บ้านเลขที่ ๓๓/๑ หมู่ที่ ๑๒ ต.คลองนารายณ์ อ.เมือง จ.จันทบุรี

๔.๕ นายดี เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นตำรวจ ชื่อว่า ตำราญ จารุแพทย์ อยู่บ้านเลขที่ ๘๖ หมู่ที่ ๙ ต.ขามใหญ่ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

๔.๖ นายขัน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายอุดม เมืองพุทธ อยู่บ้านเลขที่ ๓๐๐/๖ หมู่ที่ ๑๑ ต.ศรีวิไล อ.ศรีวิไล จ.หนองคาย

๔.๗ นายนาค เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายศักดิ์ชัย โสภา อยู่บ้านเลขที่ ๑๔๘ หมู่ที่ ๖ บ้านหนองเม็ก ต.กุดตุ้ม อ.โนนสัง จ.หนองบัวลำภู

๔.๘ นายเสาร์ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายสังเวียน ยามิ อยู่บ้านเลขที่ ๑๖/๓๗ หมู่บ้านศรีสุนทร ต.เนินพระ อ.เมือง จ.ระยอง

๔.๙ นายเกลื่อน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายเพชร อยู่วิทยา อยู่บ้านเลขที่ ๗๘๖ ถนนเพชรเกษม ซอยเพชรเกษม ๔ แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ

๔.๑๐ นายมาบ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า จำลองปัญญาสรกิจ อยู่วัดหนองสองห้อง ต.หนองสีดา อ.หนองแสง จ.สระบุรี

๔.๑๑ นายบต เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า เต็มไกรลาศวุฒิคุณ วัดเขาไกรลาศ ต.ม่วงหวาน อ.หนองแสง จ.สระบุรี

๔.๑๒ นายเครื่อง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า หวิทโกศลสรกิจ อยู่วัดสร้างบุญ อ.วิหารแดง จ.สระบุรี

๔.๑๓ นายเหล่ว เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า ศุภธรรมคุณ วัดมะขามเรียง อ.บ้านหมอ จ.สระบุรี

๔.๑๔ นายขำ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า สมบูรณ์รัตนสรคุณ อยู่วัดโพธิ์ทอง อ.บ้านหมอ จ.สระบุรี

๔.๑๕ นายเพียร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า บุญนาคนิพนธ์วารลักษณ์ อยู่วัดป่าคา อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.สระบุรี

๔.๑๖ นายคล้าย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายจักรชัย สวัสดิมงคล อยู่สำนักงานเกษตร อ.หนองแค ต.ป่าไผ่ อ.หนองแค จ.สระบุรี

๔.๑๗ นายหมาน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายพรชัย เพียพิมพ์เพิ่ม อยู่โรงเรียนวัดหนองมบัวดำ ต.หนองระเวียง อ.พิมาย จ.นครราชสีมา

๔.๑๘ **นายจิ้น** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า **ภาสกร พฤกษะวัน** เป็นครูสอนผ่าตัดสัตว์โลกมนุษย์ อยู่มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ เมืองบางกอก กรุงเทพฯ

๔.๑๙ **นายจิ้น** เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายสฤณีพิรุณ** ๑๓ หมู่ที่ ๑๒ ต.แก้งกอก อ.ศรีเมืองใหม่ จ.อุบลราชธานี

๔.๒๐ **นายเต้า** เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายเผด็จ จันทรเพ็ญ** อยู่โรงเรียนพิมายสามัคคี ๑ ต.รังกาใหญ่ อ.พิมาย จ.นครราชสีมา

๔.๒๑ **นายแบ้ว** เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายนิวัฒน์ สังข์ศรีราช** อยู่โรงเรียนบ้านลาด ต.นาเมือง อ.เสลภูมิ จ.ร้อยเอ็ด

๔.๒๒ **นายแมน** เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายอนุวัฒน์ จันทรวงศ์** อยู่บ้านเลขที่ ๖๑/๑ หมู่ที่ ๒ ต.โกตาบารู อ.รามัน จ.ยะลา

๔.๒๓ **นายผุด** เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายวิวัฒน์ พันธุ์คง** อยู่บ้านเลขที่ ๒๒๕/๒ ถนนจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ (คนๆ นี้เป็นพระมหา ไม่รู้ตอนนี้อยู่เป็นพระหรือเปล่า เพราะไม่ได้ไปดู นายเพิ่งบอกไว้)

๔.๒๔ **นายรส** เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายปรีชา กายทอง** อยู่บ้านเลขที่ ๔๔๔/๒ หมู่ที่ ๒ บ้านโนนสูง ต.โนนสูง อ.เมือง จ.อุดรธานี

๔.๒๕ **นายหลั่น** เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายวิรุฬห์ พิพิศสุสันต์** อยู่บ้านเลขที่ ๒๒๒/๒๒ หมู่บ้านลีลาวดี ซอย ๓ ต.บางขุน อ.บางกรวย จ.นนทบุรี

๔.๒๖ **นายหมุน** เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า **ภูบดี ตันติกุล**

๔.๒๗ นายเถื่อ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า
วิศาลศักดิ์ บินศิริวานิช

๔.๒๘ นายสูง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายปรีชา
จันทร์พลงาม อยู่บ้านเลขที่ ๔๒/๑ หมู่ที่ ๘ ต.ผักไห่ อ.ผักไห่
จ.พระนครศรีอยุธยา

๔.๒๙ นายเฉย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า
กฤษณะ สุวรรณโกมลชัย

๔.๓๐ นายบุ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า
สิทธินันท์ ตันจักรวสานนท์

► ๕.กลุ่มคนที่ดูแลเรื่องการก่อสร้างมณฑปและเสนาสนะสงฆ์
อื่นๆ ที่สำคัญมีทั้งหมด ๔๐ คน มีชื่อดังนี้

๕.๑ นายเพ็ง หรือ ขุนสัจจะพันธ์ศิริ คือ ตัวข้าผู้นี้แหละนายเพ็ง
พูดขึ้นแล้วยิ้มที่มุมปากเล็กน้อย

๕.๒ นายเส็ง หรือ ขุนยกระบัตร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบัน
ชื่อว่า นายอภัย จันทนจุลกะ หรือ นายอภัย จันทนจุลกะ

๕.๓ นายทบ หรือ หมื่นแผ้วอากาศ เกิดมาในโลกมนุษย์
ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายปริญญานาคฉัตรีย์

๕.๔ นายเพื้อ หรือ หมื่นสุวรรณประสาธ เกิดมาในโลกมนุษย์
ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายสุนทร รื้อเหลียง

๕.๕ นายเกื้อ หรือ หมื่นชินธาดุ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบัน
ชื่อว่า นายนรินทร์ พานิชกิจ

๕.๖ นายเบ้ง หรือ หมื่นศรีสัปปุรุช เกิดมาในโลกมนุษย์
ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายถาวร พรหมมีชัย

๕.๗ นายทต หรือ หมิ่นอินทรรักษา เกิดมาในโลกมนุษย์
ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายวิเชียร พุฒิวิญญู

๕.๘ นายช้อย หรือ หมิ่นราชชำนาญบาทมนินทร์ เกิดมาในโลกมนุษย์
ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายบัณฑิต เทวีทวารักษ์

๕.๙ นายทต หรือ หมิ่นบุชาเจติย์ เกิดมาในโลกมนุษย์
ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายเลิศ หงส์ภักดี

๕.๑๐ นายชด หรือ หมิ่นศรีพุทธบาล เกิดมาในโลกมนุษย์
ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายธวัชชัย เทิดเผ่าไทย

๕.๑๑ นายคต เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบัน
ชื่อว่า นายวิรัตน์ ต่อนบุญศุภชัย อาชีพค้าขาย
จ.สระบุรี

๕.๑๒ นายเปี่ยม เกิดมาในโลกมนุษย์
ชาติปัจจุบันชื่อว่า นายธีรทัศน์ ต่อนบุญศุภชัย
อาชีพค้าขาย จ.สระบุรี

๕.๑๓ นายหมุน เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า
ท่านสารุเจ้าปณิธิโตภิกขุณอม อยู่วัดสนธิกรประชาราม อ.เมือง
จ.เพชรบูรณ์

๕.๑๔ นายเปี้ยก เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า
ท่านสารุเจ้าเขมจารีภิกขุจรัส อยู่วัดหลวงสุขมงคลาราม อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ

๕.๑๕ นายสุม เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสารุเจ้า
จัตตะพระโยภิกขุพรหมมา อยู่วัดป่าสุทธาวาส อ.เมือง จ.สกลนคร

๕.๑๖ นายสวน เกิดมาในโลกมนุษย์ ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสารุเจ้า
ขันติพลโภภิกขุเยื่อน อยู่วัดเขาศาลาอตุลฐานะจาโร อ.บัวเขต จ.สุรินทร์

๕.๑๗ นายรอด เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ถิรวินโยภิกขุวินัย อยู่วัดสนามพรหมณ์ อ.เมือง จ.เพชรบุรี

๕.๑๘ นายเข้ม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ยุวชน อยู่วัดพระบรมธาตุ อ.เมือง จ.ชัยนาท

๕.๑๙ นายทองมา เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า
ท่านสาธุเจ้ายุตตะธรรมโมภิกขุ อยู่วัดพระนอนจักรสีห์ อ.เมือง จ.สิงห์บุรี

๕.๒๐ นายสุ่น เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอ ชื่อว่า
สุกิจ วรรณมรงค์

๕.๒๑ นายสอ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อเป็นหมอ
ชื่อว่า ศิริชัย หรือ ศิรชัย (ฟังไม่ชัด) จินดารักษ์

๕.๒๒ นายล้อม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอ ชื่อว่า
สงวน คุณาภรณ์

๕.๒๓ นายผุย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
สมคิดญาณไตรโลก อยู่วัดบรมวงศ์ อ.เมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

๕.๒๔ นายคอย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ประดิษฐ์อนุกุลศาสนกิจ อยู่วัดศาลาปูน อ.เมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

๕.๒๕ นายเนื่อง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า
ท่านสาธุเจ้า สมพรอรุณวราลัย อยู่วัดแจ้ง อ.มหาราช จ.พระนครศรีอยุธยา

๕.๒๖ นายบัว เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
สมพงษ์ อยู่วัดชุมพลนิกายราม อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

๕.๒๗ นายเทิม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
สงวนวิบูลย์ประชากิจ อยู่วัดบางอ้อ ต.โคกช้าง อ.ผักไห่ จ.พระนครศรีอยุธยา

๕.๒๘ นายมั่ง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
เฉวียงพิพัฒน์วรวิทย์ อยู่วัดตึกคชทริฎ อ.ผักไห่ จ.พระนครศรีอยุธยา

๕.๒๙ นายปุง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ทองดีสุวรรณธรรมกิจ อยู่วัดกระแซง อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา

๕.๓๐ นายฟัก เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
เฉลิมอมรสสุทธิคุณ อยู่วัดหัวเวียง อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา

๕.๓๑ นายจาบ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ประยูรชินธรรมาภรณ์ อยู่วัดสีกุก อ.บางบาล จ.พระนครศรีอยุธยา

๕.๓๒ นายมัว เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ผดุงศักดิ์ อยู่วัดวรนายกวังสรรค อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา

๕.๓๓ นายฟุ้ง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ประดิษฐ์วิจิตรการโกศล อยู่วัดนนทรีย์ อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา

๕.๓๔ นายแถม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ประถมนอนุศาสน์โสภณ อยู่วัดต้นสน อ.เมือง จ.อ่างทอง

๕.๓๕ นายเม็ก เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ปัญญาโสภโณภิกขุ อยู่วัดเสนาราม อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

๕.๓๖ นายเอียด เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ติสสโรภิกขุ อยู่วัดนิเวศธรรมประวัติ อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

๕.๓๗ นายที เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
โชติวโรภิกขุทองย้อย อยู่วัดศรีบุรีรัตนาราม อ.เมือง จ.สระบุรี

๕.๓๘ นายไปล่ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ชาคโรภิกขุอยู่วัดโพธิ์หอม อ.ไชโย จ.อ่างทอง

๕.๓๙ นายผูก เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ธรรมปัญญาภิกขุบุญธรรม อยู่วัดเทพนิมิตร อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา

๕.๔๐ นายทับ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
จิตตะทันโตภิกขุ อยู่วัดศาลาลอย อ.เมือง จ.นครราชสีมา

► ๖. กลุ่มผู้ดูแลคนเจ็บป่วยในช่วงระยะเวลาในการก่อสร้าง
 แผลวถางที่สำคัญมี ๒๕ คน มีชื่อดังนี้

๖.๑ นายพวน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
 บุญธรรมปริยัติสรคุณ อยู่ที่วัดศรีบุรีรัตนาราม อ.เมือง จ.สระบุรี

๖.๒ นายคล้าย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่าท่านสาธุเจ้า
 คำร้อยพิศาลสรธรรม อยู่ที่วัดศรีบุรีรัตนาราม อ.เมือง จ.สระบุรี

๖.๓ นายสิม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นทหาร ชื่อว่า
 ขวันวิทย์ ขจรแสง อยู่บ้านเลขที่ ๑๙/๗๘ หมู่บ้านศรีกมลวิลล่า
 ซอยเพชรเกษม ๖๓ แขวงหลักสอง เขตบางแค กรุงเทพฯ

๖.๔ นายอาด เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
 มณีสู่พระโงกิกขุ อยู่วัดพระพุทธรบาท อ.พระพุทธรบาท จ.สระบุรี

๖.๕ นายแผ่น เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
 ธรรมเสวีภิกขุสมหมาย อยู่ที่วัดศรีบุรีรัตนาราม อ.เมือง จ.สระบุรี

๖.๖ นายจุง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า
 นิติ เมตตานารักษ์ หรือ เพตานารักษ์ (ฟังไม่ชัด)

๖.๗ นายจำ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบัน
 เป็นหมอชื่อว่า นิทัศน์ หรือ นิทัศน์ทะ (ฟังไม่ชัด)
 ต่อบุญศุภชัย

๖.๘ นายลุน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า
 วิวัฒน์ ปองเสี่ยม

๖.๙ นายจุม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า
 วสันต์ ลิมสุริยะกาล

๖.๑๐ **นายคัก** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า **สุรชัย โชคครรชิตชัย**

๖.๑๑ **นายฉ่อย** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า **วุฒิสักดิ์ ลิ้มพานิช** อยู่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งใน จ.กรุงเทพมหานคร

๖.๑๒ **นายหล่ำ** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า **อัศวิน รุ่งพัฒนกิจชัย**

๖.๑๓ **นายชาติ** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า **ชัยณรงค์ บุญยินดี**

๖.๑๔ **นายวงศ์** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า **ชนะ จงโชคดี** อยู่โรงพยาบาลตำรวจ จ.กรุงเทพมหานคร

๖.๑๕ **นายเพ็ง** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า **ภาณุวัฒน์ บุญสุ่น**

๖.๑๖ **นางคำสุข** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า **รุ่งระวี ต่อนบุญศุภชัย** อยู่โรงพยาบาลสระบุรี จ.สระบุรี

๖.๑๗ **นางคำใส** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า **ธัญญาภรณ์ รัตนวิชัย** โรงพยาบาลพาน จ.เชียงราย

๖.๑๘ **นางคำมูข** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า
ธันันดา ตระการวานิช

๖.๑๙ **นางคำพอง** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า
พิมพ์ลดา นิธิโชคเรืองยศ

๖.๒๐ **นางคำเสริม** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นหมอชื่อว่า
สุดใจ บุญญะกิจโณทัย

๖.๒๑ **นางคำก้อม** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบัน
เป็นเกสักรชื่อว่า **ปิ่นณะพันธ์ ต่อบุญศุภชัย**
จ.พระนครศรีอยุธยา

๖.๒๒ **นางคำผา** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางดวงเดือน**
ดำรงศักดิ์ อยู่บ้านเลขที่ ๑๖/๑ ถนนพิชัย ต.ปากเพรียว อ.เมือง
จ.สระบุรี

๖.๒๓ **นางคำจันทร์** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันเป็นทหาร
ชื่อว่า **ขภาพร ยอดฟ้า** อยู่บ้านเลขที่ ๑๐๔/๘๐๗ หมู่บ้านปิ่น ๕
เขตบางบอน กรุงเทพฯ

๖.๒๔ **นางคำอ๊ก** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **นางกรรณิการ์**
เอาผล อยู่บ้านเลขที่ ๑๔๕ ถนนเทศบาล ๔ ต.ปากเพรียว อ.เมือง
จ.สระบุรี

๖.๒๕ **นางคำดี** เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า
นางนาคยา ทิพย์วงศ์ อยู่บ้านเลขที่ ๒๒/๑ หมู่ที่ ๑ ต.พระยาทต อ.เส้าไห้
จ.สระบุรี

ในส่วนที่เป็นพระมหาเถระ ที่นิมนต์มา ๑๙ รูป ก็ได้มาเกิดใน
โลกมนุษย์ ดังนี้

๑. ท่านสาธุเจ้าเมธังกรมหาเถร เกิดมาในโลก
มนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้านวม
พุทธสโรมหาเถร อยู่วัดอนงคาราม กรุงเทพฯ
ฝั่งธนบุรี

๒. ท่านสาธุเจ้าชินามหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์
ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสังฆราชสุข
ไถ่เถื่อนมหาเถร วัดราชสิทธิธารามกรุงเทพฯ

๓. ท่านสาธุเจ้าถาวโรมหาเถร เกิดมาในโลก
มนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสังฆราช
แพมหาเถร วัดสุทัศน์ฯ กรุงเทพฯ

๔. ท่านสาธุเจ้าสรภังค์มหาเถร เกิดมาในโลก
มนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้ากิมเฮง
เขมจาริมมหาเถร อยู่วัดมหาธาตุฯ กรุงเทพฯ

๕. ท่านสาธุเจ้าอภิวังค์มหาเถร เกิดมาในโลก
มนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าโตพรหมรังสี
มหาเถร วัดระฆังโฆสิตาราม ฝั่งธนบุรี กรุงเทพฯ

๖. ท่านสาธุเจ้าพุทธสรณ์มหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าเอี่ยมมหาเถร อยู่วัดหนัง ฝั่งธนบุรี กรุงเทพฯ

๗. ท่านสาธุเจ้ากัลยาโณมหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสำลี อยู่วัดชัยบอน อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี

๘. ท่านสาธุเจ้าพรหมเสโนมหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าคำมี อยู่วัดคูหาสวรรค์ อ.เมือง จ.ลพบุรี

๙. ท่านสาธุเจ้ากัสสโปมหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าเภา อยู่วัดถ้ำตะโก จ.ลพบุรี

๑๐. ท่านสาธุเจ้าภริทัตโตมหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าปะแสง อยู่วัดกัลยาณบรรพต อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี

๑๑. ท่านสาธุเจ้าสุจิตโตมหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสมเด็จพระสังฆราชสา มหาเถร อยู่วัดราชประดิษฐ์ กรุงเทพฯ

๑๒. ท่านสาธุเจ้าชัตติยะมหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าม้าว เทวธรรมมิมหาเถร** อยู่วัดศรีอุบลรัตนาราม จ.อุบลราชธานี

๑๓. ท่านสาธุเจ้าคัมภีโรรมหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าอ่อน ธรรมรักขิตโตมมหาเถร** อยู่วัดบูรณศิริมาตยาราม กรุงเทพฯ

๑๔. ท่านสาธุเจ้าอินทโรรมหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้า รุ่งไฟโรจน์วุฒาจารย์มหาเถร** วัดท่ากระเปือ จ.สมุทรสาคร

๑๕. ท่านสาธุเจ้าคันธสีโลมหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้ารอด พรหมสมมหาเถร** วัดบ้านไพร่ อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

๑๖. ท่านสาธุเจ้าสุปัญโญมหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้ามุม ประสาทขันธคุณมหาเถร** วัดปราสาทเยอเหนือ จ.ศรีสะเกษ

๑๗. ท่านสาธุเจ้าอนินชโนมหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าเม้า มหาเถร** วัดสี่เหลี่ยม อ.เฉลิมพระเกียรติ อ.บุรีรัมย์

๑๘. ท่านสาธุเจ้าอธิโกโฆมหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสมเด็จพระสังฆราชปุ่นปุณณศิริมหาเถร อยู่วัดเชตุพนฯ กรุงเทพฯ

๑๙. ท่านสาธุเจ้าอธิโกวิงโสมหาเถร เกิดมาในโลกมนุษย์ชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าลาสุนทรสังฆกัจจมหาเถร วัดแก่งคอย จ.สระบุรี

เมื่อได้บอกเรื่องบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเรื่องพระพุทธรูปแล้ว นายเพ็ง หรือ ขุนสัจจะพันธ์ศิริ ก็ได้บอกเล่าต่อไปอีกว่า บุคคลต่างๆ กลุ่มนี้ ตามที่ตัวข้าฯ ได้เล่าไปบางรูป บางคนก็ได้สิ้นบุญจากโลกมนุษย์ไปแล้ว บางคนก็ยังมีชีวิตอยู่ ที่มีชีวิตอยู่บางคนก็หมดอายุขัยทางราชการบ้านเมือง โดยเฉพาะกลุ่มที่อยู่โรงเรียนก็ได้ย้ายกลับบ้านเกิดเมืองนอนกัน บางคนตัวข้าฯ นายเพ็งบอกแต่ชื่อไม่บอกที่อยู่ เพราะบางคนล้ามตัวกลาง คือ (นายไพศาล) ก็ได้รู้จักกันมาก่อน ที่ไม่รู้จักกันก็จะเป็นหน้าที่ของคนอื่นที่จะบอกให้หลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ไปไม่นาน บางคนก็จะมาพบพูดคุยแนะนำบอกชื่อด้วยตนเอง และหลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ไปแล้ว ถ้ากลุ่มคนที่เกี่ยวข้องเรื่องนี้มีความสนใจ ก็เล่าให้เขาฟังไปตามภูมิมติปัญญาที่เขาจะรับได้ และนายเพ็งผู้เล่าก็ได้บอกต่อไปว่า “ถ้าพบคนกลุ่มนี้แล้วก็ขอช่วยบอกเขาอย่าได้ละทิ้งต่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และศีล สมาธิ ปัญญา แล้วถ้าเขาปฏิบัติได้อย่างสม่ำเสมอ กลุ่มคนเหล่านี้ก็จะได้เกิดเป็นมนุษย์ที่สูงขึ้นไปอีก โดยแต่ละคนหรือพระสงฆ์แต่ละรูป

ก็จะวิ่งเข้าสู่กระแสนิพพานของแต่ละรูป พระสงฆ์บางรูปก็หมดเชื้อเกิดไปแล้ว และแต่ละคนที่ยังไม่หมดเชื้อเกิดก็จะไปเกิดในโลกมนุษย์ มีชื่อ ดังนี้” (ซึ่งเรื่องนี้บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องในเรื่อง มีความสนใจก็ให้ติดต่อ มาทางผม (นายไพศาล) ได้ ผมจะพิจารณาบอกเป็นรายๆ ไป)

ในส่วนตัวข้าฯ นายเพ็ง ได้เล่าเรื่องนี้แล้วก็มีความสบายใจ และ ตัวข้าฯก็ต้องไปเกิดในโลกมนุษย์เช่นกัน เพราะตัวข้าฯก็ยังไม่หมดเชื้อเกิด โดยจะต้องไปเกิดกับลูกในอดีตชาติซึ่งมีชื่อว่า นายเบิก และ นางเก็ง ซึ่งเขาก็ได้มาเกิดในโลกมนุษย์ ชาตินี้มีชื่อว่า นายธนต์พันธ์ เอกสิทธิ-เกิดกุล และ นางภักตร์ ม่วงอาภย์ หรือ อำไพ (ฟังไม่ชัด) ซึ่งทั้ง ๒ คนนี้ เขาได้รวมหมอนนอนเตียงเดียวกัน เมื่อกลางเดือนธันวาคมปีที่แล้ว คือ ปี พ.ศ.๒๕๕๙ ซึ่งข้าฯ นายเพ็ง บอกเรื่องนี้ว่าจำเป็นต้องไปเกิดกับเขา ไม่รู้ว่าจะมีเหตุขัดข้องหรือเปล่า ถ้ามีเหตุขัดข้องหรือมีกรรมเวรอยู่ก็ต้อง เลื่อนไป ตัวข้าฯ นายเพ็งก็มีความเบื่อกับที่จะต้องไปเกิดในโลกมนุษย์อีก เพราะจะต้องไปพบกับภาวะกิเลสตัณหาในโลกมนุษย์ คือ กามตัณหา ภาวะตัณหา วิภาวะตัณหา ซึ่งเป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย นายเพ็งพูดพร้อมกับ เหมือนกับคนถอนหายใจ แล้วนายเพ็งหรือขุนสัจจะพันธ์ศิริก็ได้บอกต่อไป อีกว่า... ส่วนพระเจ้าหลวงทรงธรรมและพรานบุญ เมื่อได้สิ้นบุญจาก โลกมนุษย์แล้ว ก็ได้ไปเสวยวิบากของแต่ละคน จนเดี๋ยวนี้ได้ไปเสวยผลบุญ อยู่ที่แดนทิพย์ แดนธรรมทั้ง ๒ คน และจะต้องมาเกิดในโลกมนุษย์ เพื่อมาสร้างสมบุญกับพระพุทธศาสนาในอีกไม่เกิน ๒ วัน ของโลกนี้ ซึ่งเท่ากับหรือไม่เกิน ๒๐๐ ปี ของโลกมนุษย์ และในเวลานั้น พระพุทธรูปปางจะขำรุดทรุดโทรมขาดการเอาใจใส่ดูแล หมู่คนทั้งหลาย กลุ่มที่บอกไปก็จะมาทำนุบำรุงให้เจริญรุ่งเรืองอีกต่อไป เฮ้อ! นี่นะเล่า

คนกลาง นายเพ็งพูดพร้อมกับหันหน้ามาทางผม (นายไพศาล) เรื่องนี้ขอให้เก็บเป็นเรื่องหรือจำไว้สัก ๒ ปี นะ คือให้เผยแพร่หรือเปิดเผยได้ก่อนเข้าพรรษาปี ๒๕๖๒ นะ จะเป็นเวลาที่เหมาะสม ผมก็รับคำไว้ เรื่องที่จะบอกเล่าก็มีแค่นี้แหละนะ นายเพ็งพูดขึ้นจากนั้นท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราช ก็ได้ลานายเพ็งหรือขุนสัจจะพันธ์ศรีกลับ เพื่อไปรับรู้เรื่องอื่นๆ อีก ท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราชก็ได้พาผมไปที่ใหม่ ซึ่งมีหลายที่ ในจำนวนหลายที่นั้นก็มีที่หนึ่งคือ เป็นที่ลานกว้าง มีอยู่ ๔ ลาน ใกล้เคียง กัน

ลานที่หนึ่งเป็นลานข้าง ซึ่งมีข้างอยู่ประมาณ ๕๐ ตัว

ลานที่สองเป็นลานม้า มีม้าอยู่ประมาณ ๕๐ ตัว และ

ลานที่สามเป็นลานหมา มีหมาอยู่ประมาณ ๕๐ ตัว เช่นกัน ห่างจากนั้นประมาณ ๕๐ วา ก็มี

ลานคนนั่ง มีคนอยู่ประมาณ ๕๐ คน

คนเหล่านี้นั่งไปแล้วเหมือนกับคนสิ้นเนื้อประดาตัว หมดอาลัย ตายอยาก มีลักษณะสกปรกมอมแมม บรรยากาศทั่วไปทั้ง ๔ ลาน มีบรรยากาศที่ร้อนอบอ้าว มีควันดำ ควันแดง พวยพุ่งไปมา ท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราชได้ถามผมว่า สุขเหย! อยากรู้ใหม่ว่า ที่นี่คือที่ไหน? ผม (นายไพศาล) ก็ได้ตอบไปว่า อยากรู้เป็นอย่างมากๆ ท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราชได้บอกว่า ที่นี้ที่ดูแล้วมีควันดำควันแดง พวยพุ่งไปมาก็คือ **ทุกคติภูมิ** ที่เห็นเป็นลานข้างนั้น ข้างกลุ่มนี้ได้ใช้วิบากกรรมมาโดยได้เกิดเป็นสัตว์เล็กสัตว์น้อย มาจนได้เป็นสัตว์ใหญ่คือข้าง รวมทั้งหมดได้ครบ ๕๐๐ชาติแล้ว ต่อไปนี้ก็ต้องไปเกิดในโลกมนุษย์ได้เป็นมนุษย์มีโอกาสดำทำบุญในโลกมนุษย์ต่อไป

ส่วนที่เป็นลานม้าและลานหมากก็เหมือนกัน ก็คือได้เกิดใช้กรรม เป็นสัตว์เดรัจฉานตั้งแต่สัตว์น้อยมา เช่น ไส้เดือน ตัวหนอนต่างๆ จนในที่สุด ได้เกิดเป็นม้าและหมากมีชาติที่ครบ ๕๐๐ ชาติ เหมือนกัน ก็ต้องไปเกิดในโลกมนุษย์เป็นมนุษย์ต่อไป และจะได้มีโอกาสทำบุญ ในพระพุทธศาสนาต่อไปเช่นกัน **สัตว์ผู้นี้ทั้งหมด ก่อนจะเกิดเป็นสัตว์ ก็ได้เกิดเป็นคนมาก่อน แต่มีความประมาทในชีวิตและพระรัตนตรัย จึงต้องไปเกิดเป็นสัตว์ดังที่บอก**

ส่วนลานคนที่มีคนอยู่ประมาณ ๕๐ คน คนเหล่านี้เมื่อมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์เป็นคนปฏิเสธบุญบาปว่าไม่มีในโลก ไม่ได้ทำบุญรักษาศีล ทาน ภาวนา ตั้งอยู่ในความประมาทในชีวิต มัวเมาอยู่ในลาภยศทรัพย์สิน เงินทอง มีมิจฉาทิฎฐิที่สูงกว่าดอยอินทนนท์ เมืองพิกัดเชียงใหม่ คนเหล่านี้ เพิ่งสิ้นบุญจากโลกมนุษย์มาไม่ถึง ๓๐ ปี ในโลกมนุษย์และคนเหล่านี้ ก็ต้องไปจุติในโลกมนุษย์ในปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓ โดยจะต้องไปเกิดเป็น สัตว์เดรัจฉานทั้งหมด คือจะต้องไปเกิดเป็นสัตว์เลื้อยคลาน เป็นสัตว์เล็ก สัตว์น้อยไปก่อนจนถึงเป็นสัตว์ใหญ่ เป็นอย่างนี้จนครบ ๕๐๐ ชาติ ถึงจะได้เกิดเป็นมนุษย์ต่อไป คือเหมือนกับช้าง, ม้า, หมาก ที่บอกไปนี้ ซึ่งช้าง, ม้า, หมาก, คน ที่จะไปจุติเกิดในโลกมนุษย์เป็นไปตามยถากรรม ของแต่ละกลุ่ม แต่ละพวก ท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราชก็ได้ มีเมตตาบอกถึงช้าง, ม้า, หมาก, คน ที่จะไปจุติเกิดในโลกมนุษย์ต่อไปนี้เป็นช้าง, ม้า, หมาก อยู่บ้านไหน เจ้าของล่าสุดเป็นใคร และได้ไปเกิดเป็น มนุษย์ อยู่กับใคร ที่ไหน? อยู่บ้านไหนกับใคร? ส่วนคนนั้นท่านครูบา คันธาและท่านพญาพิงคราช ก็ได้บอกเป็นบางคนที่... ก่อนสิ้นบุญจากโลกมนุษย์มา ชื่ออะไร เป็นโรคอะไรตาย และอยู่บ้านตำบล อำเภอ

จังหวัดไหน? และจะต้องไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานอยู่ที่ไหน? ซึ่งเรื่องนี้ถ้าผู้อ่านสนใจก็ถามได้นะครับ ผมจะพิจารณาบอกเป็นรายๆ ไปเช่นกัน

เมื่อได้รับรู้เรื่องราวมากมายแล้ว ท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราช ได้พาผมกลับลงมาถึงที่ไหนก็ไม่รู้ได้ แล้วสะดุ้งตื่นนอนเป็นเวลาตี ๕ ของเช้าวันที่ ๔ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเรื่องนี้เมื่อผมได้รับรู้แล้วก็เก็บจำไว้ในสมอง เมื่อถึงเวลาตามสัญญาที่ให้ไว้กับนายเพ็งหรือ ขุนสัจจะพันธ์ศิริ ผมมาพิจารณาแล้วก็เห็นสมควรจะเปิดเผยและเผยแพร่ได้แล้ว จึงได้เขียนเชิงบันทึกให้ชาวพุทธผู้สนใจในเรื่องนิมิตให้ได้ทราบไว้เช่นนี้นะครับ

มังคะลัง นิमितตัง กล่าวยังเรื่องนิมิตอันเป็นมงคลก็จบแค่นี้

เขียนเชิงบันทึก วันที่ ๑ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เวลา ๐๙.๓๙ น.

เสร็จ วันที่ ๓ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เวลา ๑๖.๐๐ น.

ขั้นตอนการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์

๑. เอาปัจจัยใส่ตู้บริจาคที่อยู่หน้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตามกำลังศรัทธา
๒. สวดมนต์ บทพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ ต่อหน้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ไปกราบไหว้
๓. ถวายรูปให้เห็นหน้าเรา และหน้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ไปกราบไหว้
๔. อธิษฐานจิต ด้วยการกรวดน้ำลงดินด้วยสมภาติที่ตั้งมั่น

✽ บทพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ ✽

✽ บทนมัสการพระรัตนตรัย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

✽ บทกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมา สัมพุทธโ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ. (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นมัสสามิ. (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นมามิ. (กราบ)

✽ บทสวดพุทธคุณ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทธโ วิชชาจาจะรณะะ สัมปันโน
สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโ
ภะคะวาติ.

✽ บทสวดธรรมคุณ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก
โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ.

✽ บทสวดสังฆคุณ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต
สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามิจิปะฏิปันโน
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณนโย อัญชะลิ-
กะระณียะ อะนุตตะรัง ปุญญักเขกตัง โลกัสสาติ.

ด้วยการทำบุญถวายปัจจัยแก่หลวงพ่อ.....แห่งวัด.....
ขอให้เทวดา รับทราบ ขอให้เป็นพลวปัจจัยช่วยให้คุณไพศาล แสนไชย มีนิमित
เรื่องบุญกรรมของ.....ด้วยเทอญ

คำอธิษฐานจิต (กรวดน้ำลงดิน)

(เริ่มกรวดน้ำลงดิน ตั้งแต่บรรทัดแรกจนถึงบรรทัดสุดท้าย ด้วยสมาธิตั้งมั่น)

ด้วยบุญกุศลที่ข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว).....
ได้กระทำโดย ความสะอาดทั้งกาย วาจา ใจ ด้วยสิ่งของ ในครั้งนี้ ข้าพเจ้า
ขออุทิศส่วนบุญส่วนกุศลทั้งหลายไปหา ยัง พ่อ แม่ (บุพการี) ที่ล่วงลับไปแล้ว
และเมเหลิกา เทวบุตร เทวดา ผู้รักษาบ้านเมือง เหมือง ฝ่าย ทุกแห่งทุกที่
อันรักษาสถานที่นี้เป็นประธาน และรักษายังกายบนอากาศ อันหมายมีอากาศเทวดา
พระยาอินทร์ พระยาพรหม พระยายมราช ทั้งหลาย ตลอดจนเจ้ากรรมนายเวร
ของข้าพเจ้าที่มีมาในอดีตชาติ ซึ่งเกิดมาชาตินี้เป็นคนก็ดี (ระบุชื่อ ถ้ามี.....)
เป็นสัตว์ก็ดี เป็นเปรตวิสัย สัมภเวสีที่โหดหรือเป็นโรคา พยาธิ (ระบุโรค
ที่เป็น).....ที่เกิดกับข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว)ก็ดี
ขอให้มารับเอาส่วนบุญส่วนกุศลของข้าพเจ้าในครั้งนี้ด้วย เมื่อมารับเอาแล้ว
ขอให้อนุโมทนาร่วมกัน และขอให้มีความสุข ความสบาย ด้วยกันทุกฝ่าย กรรมใด
ที่ล่วงเกินกันไว้ในอดีตชาติ ก็ขอให้โศกกรรมต่อกัน ขอให้กรรมเหล่านั้นจงยุติกัน
ในชาตินี้ และด้วยบุญกุศลที่ข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว).....ได้ทำในครั้ง
นี้ ขอให้นายหนังสือทั้ง ๓๒ องค์ จงจดเอาลาย หมายเอาชื่อ ของข้าพเจ้าใส่ไว้ใน
สุวรรณบัตรเงิน สุวรรณบัตรทองคำ อย่าให้ได้ผิดพลาด หรือสูญหาย ฉะยะ อ๊ะ
ขอให้บุญกุศลของข้าพเจ้าที่ได้กระทำในครั้งนี้ เป็นดังร่ม และเงา ติดตามตัว
ข้าพเจ้าไปทุกภพ ทุกชาติ นับตั้งแต่ชาตินี้เป็นต้นไป คำว่า “จน” คำว่า “ไม่มี”
คำว่า “ไม่สำเร็จ” จงอย่าได้เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป และ
ขอให้บุญนี้จงเป็นเหตุปัจจัยช่วยให้ คุณไพศาล แสนไชย จงนิमितถึงบุญกรรมของ
ข้าพเจ้า (นาย,นาง,นางสาว).....โดยเร็ว และเป็นเหตุ
ให้ถึงซึ่งพระนิพพานเป็นที่สุด ด้วยเทอญ ฯ

ด้วยคำอธิษฐานของข้าพเจ้าในครั้งนี้ ข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว).....
ขอให้แม่พระธรณี และโลกทั้ง ๓ รับรู้ รับทราบไว้ด้วยเทอญ ฯ

คำขออโหสิกรรม

ด้วยกายกรรม วจีกรรม มโนกรรม ที่ข้าพเจ้า/อาตมา (นาย, นาง)
ในอดีตชาติ ซึ่งในชาตินี้มีชื่อว่า (นาย, นาง, นางสาว,
 สาธุเจ้า).....ที่ได้ล่วงล้ำกล้าเกินต่อท่าน (นาย, นาง,
 นางสาว) ในอดีตชาติ ซึ่งได้เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า (นาย, นาง, นางสาว,
 สาธุเจ้า).....กรรมทั้งหลายทั้งปวงที่ข้าพเจ้า/อาตมา
 ได้ล่วงเกินต่อท่าน ไม่ว่าด้วย กาย ด้วยวาจา ด้วยใจ ต่อหน้าหรือลับหลัง
 ด้วยเจตนาหรือไม่เจตนา

บัดนี้ตัวข้าพเจ้า/อาตมา ได้เกิดความรู้สึก ละอายเกรงกลัว
 ต่อบาปกรรมอันนั้นที่ทำได้กับท่าน

ในวันนี้ ข้าพเจ้า/อาตมา จึงได้ตั้งใจน้อมนำมาซึ่งดอกไม้ธูปเทียน
 และน้ำมัน สัมป่อย (น้ำอบ, น้ำหอม) เพื่อมาขอขมาลาโทษ ขออโหสิกรรม
 ต่อท่าน

ขอท่านได้โปรดยกโทษให้กับข้าพเจ้า/อาตมา ด้วย เมื่อท่าน
 ได้ออโหสิกรรม ให้อภัยข้าพเจ้า/อาตมา แล้ว ก็ขอให้ท่านได้ถอดถอน คำสาปแช่ง
 ต่างๆ ที่ได้สาปแช่ง ข้าพเจ้า/อาตมา เอาไว้ในอดีตชาติ เมื่อท่านได้ถอดถอน
 คำสาปแช่งแล้ว ก็ขอจงอำนวยการให้ชีวิตของข้าพเจ้า/อาตมา ผ่านพ้นวิบากกรรม
 ต่าง ๆ โดยเร็ว ให้ชีวิตของข้าพเจ้า/อาตมา จงพบแต่ความสุข ความเจริญ
 ความสำเร็จ ทั้งทางโลกและทางธรรม โดยเร็วด้วย เทอญ

คำให้อโหสิกรรม

ด้วยกายกรรม วจีกรรม มโนกรรม ที่ท่าน (นาย, นาง).....
 ในอดีตชาติ ซึ่งได้เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า (นาย, นาง, นางสาว, สาธุเจ้า)
 ที่ได้ล่วงล้ำกล้าเกินต่อข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว)
 ในอดีตชาติ ซึ่งเกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า (นาย, นาง,
 นางสาว, สาธุเจ้า)

กรรมใดที่ท่านได้ล่วงเกินต่อข้าพเจ้า/อาตมาในอดีตชาติด้วยเจตนา
 หรือไม่เจตนา ต่อหน้าและลับหลัง

บัดนี้ตัวท่าน (นาย, นาง, นางสาว, สาธุเจ้า)
 ในอดีตชาติ ซึ่งได้เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า (นาย, นาง, นางสาว, สาธุเจ้า)
 ได้สำนึกต่อบาปกรรมอันนั้น และได้นำดอกไม้ธูปเทียน
 พร้อมทั้งน้ำขมิ้นส้มป่อย (น้ำอบ, น้ำหอม) เพื่อมาขอโทษขออโหสิกรรม
 กับข้าพเจ้า/อาตมา

บัดนี้ข้าพเจ้า/อาตมา (นาย, นาง, นางสาว)
 ในอดีตชาติ ซึ่งได้เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า (นาย, นาง, นางสาว, สาธุเจ้า)
 ขอยกโทษให้อโหสิกรรมให้ ให้กรรมทั้งหลายสิ้นสุดลง
 นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ตลอดทั้งคำสาปแช่งนั้น ไม่ให้มีผลกับท่านอีกต่อไป
 และนับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ข้าพเจ้า/อาตมา ขออวยพรให้ท่านผ่านพ้น
 อุปสรรคต่างๆ ในชีวิตโดยเร็ว ให้พบแต่ความสุข ความเจริญ ความสำเร็จ
 ทั้งทางโลก และทางธรรมยิ่งๆ ขึ้นไป

คำให้อโหสิกรรม ตลอดจนการถอดถอนคำสาปแช่งต่างๆ นี้ ขอเมตตา
 พระแม่ธรณีที่รักษาผืนแผ่นดินนี้ ตลอดจนเทพยดาที่รักษายังสากลพิภพ
 จงรับรู้รับทราบไว้ด้วย เทอญ

